

Rebrca: delavci izgubili službe Večinske stranke so odpovedale

Tričetrlet leta je od tega, odkar je zadnja celuloza zapustila tovarno v Rebrci. Čez poletje je tovarna mirovala, delavci, ki so že prej bili poslani na dopuste, so prejeli brezposelnino. Tako stanje je bilo sprva predvideno za dva meseca, je bilo nato podaljšano in še enkrat podaljšano.

V tovarni sami se ni zgodilo ničesar — vsaj ne v pisarnah vodstva tovarne. Vedno spet je bilo govora o raznih podporah dežele in države, sledila je ponudba z jugoslovanske strani, odvetnik Erkerjeve in KHD-ja pa je skušal spraviti na noge pristno koroško rešitev. Okoli novega leta je izgledalo, da bo tovarna v Rebrci začela obratovati začetek marca, torej kratko pred volitvami. Februarja meseca je lastnica Ana Erker-Hočevar najavila na sodišču izravnavo (Ausgleich), da bi tako preprečila konkurz.

Že prej so delavci, ki so se čutili ogoljufane, terjali svoje plače pred delovnim sodiščem. Kajti delavci so držali svoj del obljube ter se podali v prehodno brezposelnost, Erkerjeva pa se svojih obveznosti iz dogovora ni držala. V tovarno so sicer postavili stroj, ki naj bi moderniziral pridobitev celuloze, vendar je ta stroj bil že rabljen drugod — in so ga tam odstranili zaradi zastarelosti. Lesa — torej surovine — za produkcijo celuloze ni bilo, sredstev za obratovanje tudi ne. Kmetje, ki so dobav-

ljali les, so obsedeli na neplačanih računih ter morajo prav tako tožiti.

Na Železni Kapli ter v okolici je ležala usoda tovarne na prebivalcih kakor mora. Se je na eni strani pojavil žarek upanja, so na drugi strani gola dejstva več kot razblinila vsako upanje. Nekdo je rekel, da je zdaj, ko je konkurz neizbežen, vsaj konec negotovosti. Odvetnik tovarne v Rebrci je poslal delavcem tovarne pisma z odpovedjo službe. S pomočjo obratnega sveta hočejo delavci sicer te odpovedi spraviti pred delovno sodišče, vendar izgledi za to niso najboljše.

Kako bo šlo naprej? V času, odkar stoji tovarna, se je nabrala okrogla vsota 28 milijonov, ki jih je treba izplačati kot plače delojemalcem.

V primeru konkurza pridejo k temu še zahteve po odpravnini. Po novih zakonskih določilih prevzame plače v primeru insolvente kakšnega podjetja država. Bil je rečeno, da je za vsakega nastavljenca pripravljenih 40.000.— šilingov.

Pred mesecem dni je odvetnik dr. Burger-Scheidlin, ki je bil poverjen z nalogo, da kontrolira izravnavo, opisal možnosti, kako bi se dal konkurz kljub ogromnim dolgovom odvrniti. Kajti izkazalo se je, da je večina dolgov bila kar „v lastni hiši“. Z raznimi finančnimi transakcijami je namreč Erkerjeva

Skupna izjava NSKS in ZSO k volitvam

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem in Narodni svet koroških Slovencev sta na skupni seji KOKSA, dne 12. 3. 1979, razpravljala o trenutni narodno-politični situaciji in ugotovila sledeče:

Razvoj dogodkov po sprejetju sedmojuljske zakonodaje je vse do danes pokazal, da le-ta omejuje in ovira enakopraven razvoj slovenske narodne manjšine na Koroškem. Stalen politični pritisk na manjšino, da naj bi proti svoji lastni volji sodelovala v sosvetih, ki so del nezadovoljive zakonodaje, ponovno oživljanje političnih procesov ter nebrzdano hujskanje nacionalističnih krogov, vse to zastruje manjšinsko vprašanje in ne prispeva k pomiritvi v deželi.

Vedno zopet je slišati iz uradnih in drugih krogov, da pomeni zakon

o narodnih skupinah veliko pridobitev za slovensko manjšino na Koroškem. S tem v zvezi ugotavljamo, da nam tega, kar smo naredili v zadnjih treh letih, ni omogočila sedmojuljska zakonodaja, temveč da je to plod našega vsestranskega požrtvovalnega dela na vseh področjih družbeno-političnega življenja. V zvezi s poskusi razdvajanja osrednjih organizacij poudarjamo, da so stališča Zveze slovenskih organizacij in Narodnega sveta koroških Slovencev do občinskih volitev le izraz dejanskih političnih in socialnih razmer na dvojezičnem ozemlju Koroške. Tako stališča pa osrednjih organizacij ne ovirajo v nadaljnjem skupnem nastopanju za dosledno izpolnitev člena 7 avstrijske državne pogodbe.

Na zadnji seji KOKSA sta Zveza slovenskih organizacij na Koroškem in Narodni svet koroških Slovencev sklenila, da bosta odločno nadaljevala s prizadevanji, da bi prišlo do konstruktivnih in enakopravnih razgovorov z avstrijsko vlado. Nadaljevali bomo tudi obveščanje mednarodne javnosti o našem položaju, vsestransko povezovanje z demokratičnimi silami in si prizadevali, da bomo na vseh področjih družbeno-političnega življenja slovenske narodne skupnosti kar najbolj aktivni. Mnoga nerešena vprašanja na področju šolstva, otroškega varstva, dvojezičnosti, in neugodna gospodarska situacija nam narekujejo, da poglobimo prizadevanja za dosledno izpolnitev člena 7 avstrijske državne pogodbe.

25. marca:

Samostojne liste so naše zastopstvo

Kandidati selske Enotne liste z Mirkom Oražetom na čelu predstavljajo močno in sposobno moštvo za delo v občini. V naslednjih 23 občinah Vas vabijo kandidati samostojnih list, da jim zaupate Vaš glas:

EL Pliberk, EL Djekše, EL Dobrla vas, EL Železna Kapla—Bela, EL Galicija, EL Globasnica, EL Suha, EL Škocijan, EL Žitara vas, EL Velikovec, EL Bistrica v Rožu, EL Borovlje, EL Hodiše, EL Kotmara vas, EL Bilčovs, EL Šmarjeta v Rožu, EL Škofiče, EL Bekštanj, Volilna skupnost Straja vas, Socialna gospodarska skupnost Šentjakob v Rožu, EL Vrba.

Pliberk: letni obračun občine

● V torek, dne 13. marca 1979, je pliberški občinski svet predložil svoj letni obračun za leto 1978.
● Do zadnjega kottička napolnjeval na sejni soba je tvorila kuliso za zanimive in včasih tudi emocionalne diskusijske prispevke.

Že kar ob začetku je treba povedati, da se mandatarji Enotne liste Pliberk nikakor niso strinjali in se ne strinjajo s postopki nekaterih občinskih odbornikov, ki so na svojo roko in brez sklepov občinskega sveta agirali in ukrepali v tej ali drugi stvari. Zgodilo se je na primer, da so se asfaltirale občinske ceste v večjem obsegu, kot je to bil sklep občinskega sveta, kar seveda pa ne pomeni, da je Enotna lista proti izgrajevanju in izboljšanju cestnega omrežja v občini. Tako je v tem sklopu prišlo do ostre kritike s strani SPÖ in Enotne liste na račun ÖVP z županom Moryjem na čelu. To je privedlo tako daleč, da je pliberški župan moral priznati, da je delal na svojo roko brez ustreznih sklepov in izrazil svojo pripravljenost, da iz lastnega žepa povrne vse tiste finančne stroške, ki jih je izdal preko sklenjene vsote. Župan Mory pa je na to mahnil po SPÖ in ji očital, da je delala v času, ko je bila v občini na krmilu, iste napake

in „zločine“. Zahteval je od SPÖ, naj imenuje tiste ljudi, ki so bili tedaj odgovorni za posamezne resorje in naj se poiščejo tiste osebe, ki so dajale navodila in s tem šli preko njihovih kompetenc, se pravi brez tozadavnega sklepa.

Zastopnik Enotne liste je nato izrazil svoje nezadovoljstvo nad tako imenovanim „finančnim načrtom“ (Finanzierungsplan), ki ga je ÖVP pojmovala tako, da je za letni obračun 1978 pritegnila tudi že leto 1979, da bi s tem ne prišli na dan konkretni računi, ki daleč prese-gajo na občinski seji sklenjeno vsoto.

Kot geslo na plakatih ÖVP za občinske volitve je v ospredju korektnost mandatarjev ÖVP. To pa je po mnenju zastopnikov Enotne liste neresnica in prevara občanov pliberške občine, saj je seja občinskega sveta osvetlila to „korektnost“ ljudske stranke v povsem drugi luči.

Enotna lista Pliberk poudarja, da takšen proračun kot je letošnji, izjemoma podpre in pričakuje, da se v prihodnji mandatni dobi ukrepa tako, da v občinski sobi ne bo potrebna kritika v smislu nekorektnosti občinskega vodstva („Unkorrektheit der Amtsführung“).

Bodo Železna Kapla in stranske doline postale po konkurzu tovarne celuloze v Rebrci mrtva dolina?

KŠŠ: občni zbor in novi prostori

(KŠŠ, NT) — Prejšnjo soboto je bil v KŠŠ na Dunaju redni občni zbor, obenem pa proslava otvoritve novih klubskih prostorov. Ni še minilo deset let od časa, ko so bili slovenski študentje prisiljeni, da se srečavajo po kavarnah ali gostilnah. Z velikim naporom jim je končno uspelo, da so si uredili del zdajšnjih prostorov, ki so jih v preteklem letu izboljšali in nanovo uredili — tako z veliko požrtvovalnostjo nekaterih članov kluba (ki so pomagali s trudom v svojem prostem času urediti prostore, da so postali takšni kot jih zdaj imajo) kot tudi s finančno pomočjo osrednjih organizacij in matične države. Otvoritve s kratkim kulturnim programom se je udeležilo precejšnje število gostov, članov in prijateljev kluba. Kratko so spregovorili in čestitali k uspešnemu delu med drugimi: generalni konzul Matjaž Jančar, zastopnik ambasade SFRJ; dr. Fric Frankl, vodja kulturno-informativnega centra; dipl. inž. Feliks Wieser, zastopnik ZSO; Borut Sommeregger kot zastopnik NSKS-a; zastopnik delegacije mladinskega odbora SKGZ iz Trsta, zastopnik delegacije republiške in univerzitetne konference ZSMS, zastopnica HAK-a. Pri otvoritvi so bili navzoči tudi predstavniki demokratičnih organizacij na Dunaju (med drugim Zveze socialističnih študentov Avstrije (VSSStÖ), katerega zastopnik je še posebej želel Enotnim listam mnogo uspeha 25. marca), predstavniki graškega študentskega kluba, s pesmimi pa je sodeloval ob kulturnem programu kvartet Dunajskega krožka.

Pred otvoritvijo je bil redni občni zbor kluba, ki je na eni strani dal vpogled v preteklo poslovno dobo, na drugi strani pa nakazal smerice za nadaljnje delo. Tudi v minuli poslovni dobi je klub nadaljeval vsestransko politično dejavnost pod geslom „akcijske enotnosti“, kajti klubsko širino začrtujejo anti-fašizem, demokratičnost in člen 7. Stiki in sodelovanje z nemškimi de-

mokratičnimi organizacijami je prejel slej ostal važen steber klubske politike, kar se je posebno prikazalo pri skupnih nastopih proti neofašističnim in neonacističnim provokacijam na univerzi, in obisku v koncentracijskem taborišču v Mauthausenu skupno z drugimi demokratičnimi organizacijami.

V preteklem obdobju so se klubski udeležili raznih važnih mednarodnih srečanj mladinskih organizacij, kot višek vidijo klubski obisk 11. svetovnega festivala mladinskih študentov na Kubi — avgusta 1978. Prav tako v počitnicah je bil vsakoletni klubski seminar in v lanskem letu so študentje priredili uspešen kulturni večer v Šentprimožu.

V ospredju vseh klubskih dejavnosti pa je bila seveda kot glavna naloga kontinuirano in kvalificirano izobraževanje ter vzgoja študentov v narodno-zavednem, demokratičnem in antifašističnem duhu. Temu so služila izbrana predavanja, diskusije, ekskurzije, pri čemer imajo pomembno mesto predvsem stiki z matičnim narodom. Izobraževanju sta namenjena tudi kulturni in zgodovinski krožek, čeprav delo zadnjega ni bilo popolnoma zadovoljivo, vendar upajo, da bo v bodoče bolj uspešno. Kot nova pridobitev za klubsko izobraževalno delo je ustanovitev tako imenovanih strokovnih skupin, ki sta jim botrovali dve glavni potrebi: prvič želja po višji politični in motivirani izobrazbi in drugič iskanje osebnih in kolektivnih poklicnih in političnih perspektiv.

Soglasno je bil sprejet novi odbor: predsednik Franci Serajnik, podpredsednica Olga Vouk, tajnika Ludvik Druml in Roman Schel-

lander, kulturni referent Heli Primosch, časnikarski referent Gabi Sitter, finančni referent Herbert Pavlič.

Razširjeni odbor: Silvija Velik, Marko Kreutz, Fini Kelih, Karl Osojnik; pregledniški svet: Marjan Gallob, Rihard Brumnik, Jani Oswald.

Na občnem zboru je KŠŠ sprejel tudi resolucijo k občinskim volitvam 25. marca. V njej je rečeno, da KŠŠ z zadovoljstvom ugotavlja, da se je število zavednih slovenskih kandidatov bistveno povečalo tako na slovenskih krajevnih listah kakor na drugih listah. KŠŠ bo vse kandidate meril po tem, kako dosledno se zavzemajo za popolno izpolnitev člena 7 avstrijske državne pogodbe.

Odbor KŠŠ je torej bil izvoljen soglasno. Javno, z dviganjem rok. Vprašali so le, kdo je za predlagano listo. Kdo je proti ali kdo se vzdržuje glasu — tega vprašanja na občnem zboru niso postavili. Glasov „za“ tudi niso preštevali — očitno je zadostovala ocena preko palca. S čelne mize občnega zbora vseh udeležencev občnega zbora ni bilo mogoče niti videti, kaj šele razlikovati med volilnimi upravičenci, gosti ter takimi, ki volilne pravice niso imeli.

Klub slovenskih študentov na Dunaju si je obesil na svojo zastavo povezavo z demokratičnimi silami v Avstriji ter boj proti antidemokratičnim pojavom.

KŠŠ bo moral začeti pri sebi. Splošne, enake in tajne volitve so preveč važna demokratična pridobitev, za katero so se borili predvsem tudi socialni demokrati, in nikakor predmet šaljivega igrakanja. Tudi tukaj velja: treba je braniti v začetku.

Ob robu ljubljanskega procesa

Špijona Gerhard Lackner in Paula Wogatai, ki sta bila zadnji petek pred vojnim sodiščem v Ljubljani obsojena na 9 oz. 3 leta zavora, sta bila — vseeno, za katerega naročnika sta delala — predvsem „avstrijska“ vohuna — „typisch österreichisch“. Akoravno so ga Jugoslovani že pred desetletjem razkrinkali, je nadaljeval Lackner svoje „poslanstvo“, kakor se nič ne bi zgodilo.

V zadnjem poldrugem letu, preden so njega in lepo spremljevalko zasedili v Jugoslaviji, je imel drznost, kar petkrat potovati v avstrijsko južno sosedo. Na svojem delovnem mestu — bil je vodja terminalske službe pri dopolnilnem oddelku avstrijske vojske — se je kakor predpisano odjavil na dopust v inozemstvu. „Dopust“ je parček izrabil za temeljit ogled jugoslovanskih naravnih lepote — vedno v neposredni bližini vojaških objektov.

V obrazložitvi obsodbe prejšnji petek je sodnik potreboval precej dolgo, da je vse te objekte naštel...

Zanimiva so vsekakor poročila o tem primeru v avstrijskih, predvsem pa koroških občilih. Ko so Lacknerja in Wogatajevo pred pol letom zaprli, so časopisni „aufmacherji“ trdili, da gre za nedolžne civilne uradnike avstrijske zvezne vojske, ki s špijonažo nimajo nobenega opravka. Poudarjali so predvsem „tajnost“ vseh okoliščin v zvezi z aretacijo ter preiskovalnim postopkom. Tako tajna zadeva ni bila: po diplomatski poti so pristojni avstrijski krogi zelo hitro izvedeli za zadevo in tudi precej podrobnosti. Molčali so torej tudi informirani krogi v naši državi.

Kakor povsod, je tudi v tem primeru prišlo to in drugo dejstvo na dan. Časopisi niso več mogli zagovarjati tezo o nedolžnosti obeh špijonov. Napeli so druge strune. Volkszeitung npr.

je več ali manj odkrito pisala, da sta oba bila vohuna, pač pa je dodala, da je vohunjenje potrebno za varnost vsake države. Za ta posebni primer pa je še sledila ugotovitev, da sedita Avstrija in Jugoslavija v istem čolnu, saj se ne ve, kako bo šlo naprej z Jugoslavijo... V ostalem so še skrbeli koroški časopisi za telesno in duševno zdravje obeh aretiranih.

Potem je prišlo do procesa. Dopisnik avstrijske tiskovne agencije APA je spustil preko teleprinterja (Fernschreiber) sledeči nadvse ganljivi stavek: „Lackner, der in den ersten Wochen seines Gefängnisaufenthaltes einige Kilo zunahm, war später auf sein Normalgewicht abgemagert“.

Isti dopisnik avstrijske tiskovne agencije zadnji petek pred ljubljanskim vojnim sodiščem ni upošteval ukaza vojaških organov, naj se umakne s prostora (vojno sodišče je vojaško območje), nakar so organi zahtevali od njega legitimacijo. Očitno se je zdaj počutil kot junak. Njegov tekst preko teleprinterja: „Ein Journalist, der sich Notizen machte, wurde von einem jugoslawischen Offizier perlustriert.“ — V dunajski centralni redakciji je APA tujko „perlustriert“ zamenjala s korektnim nemškim izrazom; kakor ga predvideva Duden: „perlustrieren: Anhalten und genaues Durchsuchen (eines Verdächtigen)“. Dopisnik, ki se očitno sam ni zavedal, da je uporabil napačen izraz, je nato poslal na Dunaj korekturo, češ da ga niso preiskali, temveč se je moral samo legitimirati. Neki dunajski časopis je potem celo pisal o novinarju, ki so ga na kratko zaprli...

Dopisnik avstrijske agencije je moral slišati od koroških novinarjev, da bi v podobnem primeru na Koroškem imel srečo, če bi tukajšnja policija tako korektno ravnala z njim...

25. marca: zaupajmo v lastno moč

60

Aus dem Wilajet Kärnten

Mit Würde antwortete auf dieses Prachtstück einer rednerischen Leistung Dr. Vrstovšek in der Sitzung vom 19. Juni: „Es wäre wohl tragikomisch, wenn ich dieses Verhältnis (daß ein Slowene im deutschen Nationalverband ist) hier besprechen wollte. Der betreffende Mann — ich will ihn damit nicht treffen — ist auf das deutsch-nationale Programm gewählt worden, also gehört er in diesen Verband. Bei keinem Volk ist es etwas neues, daß solche halbgebildete Leute, die das Bewußtsein vom eigenen „Ich“ noch nicht erlangt haben, in solchen Ländern gewöhnlich zu den Parteien neigen, die wirtschaftlich stärker sind. Ich will über dieses traurige Kapitel des Renegatenwesens nicht reden, aber ich möchte den Herrn Kollegen Dobernig und alle seine Kollgen aus dem Nationalverband fragen, was für ein Urteil sie sich über einen Mann bilden würden, der als geborener Deutscher hier im slowenischen Klub säße. Ich möchte diese Herrn fragen, ob sie nicht mit Schamröte solche Dinge auch nur anhören würden. Und da wagt es der gewiegte Parlamentarier Dobernig noch ein solches Argument hier zum Besten zu geben, wodurch er sogar seinen eigenen Kollegen in dieser Weise bloßstellt“. Dieser Kollega Dobernigs ist Jakob Lutschonnig, Bürgermeister von Maria Rain.

Demosthenes sagt in einer Rede gegen den Erbfeind Griechenlands, Philipp II., daß man sich überall mit Widerwillen der Überläufer und Verräter bediene und daß man sich ihrer, nachdem man ihre Dienste in Anspruch genommen hat, sobald als möglich entledigt! Denn jedermann sei weit entfernt, solche als eigentliche Freude betrachten zu wollen! Demosthenes hatte recht! Man weist nämlich mit Ekel den Gedanken von sich, daß sich vielleicht in den eigenen Reihen ähnliche Erscheinungen finden könnten.

Diese nemškutarji werden aber vom deutschen Freisinn auch als Waffe im Kampf gegen die Religion unter den Slowenen verwendet. Der deutsche Freisinn ist sich dessen genau bewußt, daß die Kirche das letzte Asyl der

slowenischen Sprache ist. Es erscheinen nun alle Augenblicke Deputationen dieser nemškutarji bei der Kirchenbehörde, erscheinen auch bei fürstbischöflichen Visitationen, um dem hochwürdigsten Fürstbischof Sand in die Augen zu streuen und ihm ihre kirchliche Gesinnung zu bezeugen. Dies ist notwendig; denn bald darauf sprechen sie persönlich vor, oder schicken Bögen mit Unterschriften, wobei sie unter Versicherung der tiefsten religiösen Überzeugung und Ergebenheit um Abschaffung des slowenischen und Einführung des deutschen Gottesdienstes bitten. Wohl-gemerkt! Nicht darum ist ihnen zu tun, daß auch deutscher Gottesdienst stattfindet, sondern ihre freche Forderung besteht darin, daß an Stelle des slowenischen Gottesdienstes der deutsche trete. Eben das slowenische soll völlig schwinden aus der Kirche. Der Zweck ist klar. Nicht der Glaube ist das Motiv ihrer Aktion, denn am Glauben haben sie schon lange Schiffbruch gelitten; sie wollen, daß auch das Volk, das noch gläubig ist, des Unterrichts in der Muttersprache beraubt wird und so den Glauben verliert, wie sie ihn selbst verloren haben.

Ein weiteres, noch ärgeres Übel ist die Sittenlosigkeit in Kärnten. Die zahlreichen Konkubinate und die erstaunliche Anzahl der unehelichen Kinder ist ein classischer Beweis dafür. Das Organ der Kärntner Slowenen brachte in den Nummern 33 und 34 vom 15. und 22. August 1908 eine interessante Statistik. Darnach gab es in Kärnten 1907 34 % uneheliche Kinder. (In Salzburg 27 %, in Steiermark 23 %) Aber dieser Prozentsatz würde sich noch bedeutend erhöhen, wollte man bloß die deutschen Dekanatsbezirke berücksichtigen. Denn mehrere deutschen Dekanate weisen horrenden Zahlen auf: Gurk über 70 %, Friesach 60 %, St. Veit 54 %. Nicht viel dürfte Feldkirchen und Krappfeld zurückstehen.

Es ist aber keine Hoffnung, daß es diesbezüglich besser

werden könnte. Denn im Jahre 1910 gab es in Kärnten 37,2 % unehelicher Kinder. In schauerlichem Kontrast steht diese Zahl zu den entsprechenden Zahlen anderer Kronländer. Nachfolgende Tabelle soll das veranschaulichen:

Nieder-Österreich	22 %	unehelicher Kinder!
Ober-Österreich	20 %	
Salzburg	25,3 %	
Steiermark	24,2 %	
Kärnten	37,2 %	
Krain	6,4 %	
Triest	18,3 %	
Görz	4,8 %	
Istrien	4,8 %	
Tirol	7,6 %	
Vorarlberg	6,2 %	
Böhmen	12,3 %	
Mähren	9,5 %	
Schlesien	10,1 %	
Galizien	8,8 %	
Bukowina	10,1 %	
Dalmatien	3,9 %	

Kärnten marschiert diesbezüglich weit voran und schlägt einen Rekord, der von den andern auch nicht annähernd erreicht wird.

Die slowenischen oder gemischtsprachigen Dekanate weisen folgende Zahlen auf: Bleiburg 29 %, Völkermarkt 46 %, Tainach 38,5 %, Eberndorf 29,5 %, Klagenfurt Umgebung 46 %, Ferlach 23 %, Rosegg 21 %, Hermagor 21,5 %, Tarvis 14 %, Unterdrauburg 28 %. Gerade an der Sprachgrenze (Umgebung Klagenfurt, Völkermarkt, Tainach) ist es diesbezüglich am schlechtesten bestellt. Kann sich da vielleicht der deutsche Freisinn von aller Schuld losprechen? (Dalje prihodnjic)

Rožanski izobraževalni teden je že tradicija: posebna pozornost velja približanju umetnosti ljudem

V okviru Rožanskega izobraževalnega tedna je bila predstavljena razstava „Umetnost na Koroškem — Kunst aus Kärnten“, ki sta jo pripravila arhitekt Hildebrand in vodja beljaškega kulturnega urada Scherer za 10. koroške kulturne dneve. Organizator Rožanskega izobraževalnega tedna je povabil k tej razstavi še domačina Meino Schellander (iz Bilčovsa) in Gustava Januša (iz občine Šentjakob).

Na odprtju razstave, za katero je dal domači župan Hanzej Ogris na razpolago dvorano, je mogel duša izobraževalnega tedna Herbert Seher pozdravit poleg lepega števila gostov-domačinov predsednika deželne zbornice Josefa Guttenbrunnerja. Seher je poudaril pomembnost te razstave v tem, da združuje nemško- in slovensko govoreče Korošce pod streho umetnosti. Ta iniciativa naj bi spodbudila tudi ostale občine in društva, da bi tudi na ta način skrbeli za boljše sožitje narodov-so-

sedov, je poudaril Seher. Adolf Scherer je po vložku moškega pevskega zbora SPD „Bilka“ iz Bilčovsa v kratkem nagovoru obrazložil pomen posameznih umetnikov (razstavljali so: Meina Schellander, Zorka Weiss, Gustav Januš, Štefan Gyurko, Johannes Zechner, Egon Rubin, Drago Druškovič in Alois Köchl) in s tem znal približati razstavo domači publiku, ki je izvajanjem govornika z zanimanjem sledila in je bila nekoliko razočarana zaradi pomanjkanja časa za pogovor o razstavi sami. Scherer je ugotovil, da ni specifične koroške umetnosti, saj se v času letalstva pomešajo vse stilistične posebnosti. Pri nas so opazljivi razni stilni element, ki se najdejo po vsem svetu. Gustava Januša je označil kot avantgardista koroških Slovencev, o Druškoviču (doma iz Leš pri Šentjakobu) pa je menil, da še najbolj nadaljuje tradicionalno ljudsko umetnost slo-

venskega naroda — seveda zelo stilizirano. Domačinko Meino Schellander je Scherer predstavil kot „eno najpomembnejših avantgardistk, ki je znana daleč preko naših meja“. Že na začetku svojega delovanja je šla s svojo umetnostjo „med ljudi“, ko je vozila po Celovcu in Beljaku svoje slike obešene na nekem vozičku in se je pogovarjala s pasanti o umetnosti in njenem pomenu. Scherer je zaključno izrazil upanje, da bo ta bežni prikaz koroške umetnosti našel pot tudi v ostale kraje in tam našel široko publiko.

Op. uredništva: V NT z dne 22. 2. smo pisali, da je Adolf Scherer bil prvi, ki je predstavil slovenske slikarje javnosti. Ta ugotovitev je v toliko netočna, ker se bi morala glasiti takole: Predstavil je kot prvi slovenske slikarje kot Slovence. To ugotavljamo zatvegadelj, ker je prišlo na strani deželne vlade do nesporazuma, ki ga hočemo s tem razčistiti.

Diskusija o otroku '79 na Rožanskem izobraževalnem tednu v Bilčovsu. Od leve: urednik Horst Ogris, ravnatelj dr. Reginald Vospersnik, dipl. sestra Malka Feinig ter učitelj Herbert Seher.

Gustav Januš: (i)zbrane pesmi

„Jejmo torej solato — in živeli bomo“ tako se konča pesem Solata Januševa zbirke P(E)S(M)I, ki je izšla pri Državni založbi Slovenije in je te dni prišla na Koroško. Avtor je zbral za to zbirko — obsega 42 pesmi — že znane humoristične, včasih groteskne domisljice, ki jih je sproti objavljaval v mladju.

Svojevstvena Januševa ustvarjalnost, njegove besedne igre, fonetično igrčkanje in groteska na svoj način navezuje na Šalamunov Poker, zbirko, ki je v Sloveniji dvignila dovolj prahu, saj za Šalamuna nekaj časa ni bilo „nič svetega“, edino funkcijo tabuja je videl v tem, da ga podre. Te asociacije se porajajo bralcu pri branju Januševih del, ki so na videz preproste,

o tretjem rajhu, ima profesor zgodovine pordela lica in od borbe izmučena usta. Govoril je z vnemo in se vnovič boril na Finskem proti Rusom. Streljal je... bil kanonir... Streljal je... bil mitraljez. Bil ranjen... Bil odlikovan... Spet streljal... itd. Konec koncev pa je še dodal, da je vojska danes samo atrapa in zavpil tako glasno, da mu je padel avstrijski orel s stene na glavo in ga s klavdom in srpom tako udaril po ustnicah, da se je končno le zbudil iz sanj velenemškega rajha.

NAVODILA

Kakor trdijo eksperti, danes ne zadostuje več, če hočeš zdrav in fit ostati in dolgo živeti, da spoštujete očeta in mater, kot to veleva četrta božja zapoved, temveč moraš poleg tega še tudi vsak dan najmanj deset minut telovaditi, se sprehajati po gozdu in dihati globoko skozi nos, snažiti moraš dvakrat na dan zobe, grgrati in iti vsaj enkrat na leto k zobozdravniku, ne smeš piti alkohola, temveč mleko, ne smeš kaditi, jesti moraš zmerno in ne preveč mastno, ne smeš se preveč ukvarjati s politiko, ker je statistično dokazano, da politiki živijo nevarno. In tako boš živel tako dolgo, dokler ne boš umrl.

PROFET PLEŠE

Masivno agresiven ter progresiven je profet, katehet: dialektika Marxa pravi, da ne ozdravi na glavi pleše, da se svet trese, ko muha v soncu s pajčevino Wienerwalzer zmerom višje pleše. Nolens volens kvišku srca: zapleši profet po očetovi pleši, da bo veselje, žvrgolenje v dialektiki elejca Zenona našega patrona, Lona.

Diskusija: otrok '79 - doma, v šoli in družbi

Diplomirana bolniška sestra, gospodinja in mati Malka Feinig, ravnatelj gimnazije za Slovence dr. Reginald Vospersnik ter kulturni urednik celovške Kleine Zeitung Horst Ogris so pretekli četrtek podali uvod v diskusijo o otroku leta 1979, ki je bila v prostoru umetniške razstave v Bilčovsu pri Miklavžu. Malka Feinig se je osredotočila na vlogo družine in matere v življenju otroka in pri tem zastopala mnenje, da je za otroka najbolje, če se čimdalj razvija v družinskem krogu. Govornica je podala več konkretnih misli o vzgoji otrok v družini ter se tudi v diskusiji močno zavzemala za poživitev vloge družine kot najmanjše celice naše družbe.

Ravnatelj Vospersnik je kar uvo-domo poudaril, da se je letošnje leto proglasilo najbrž zatvegadelj za leto otroka, ker z otrokom nekaj ni v redu. Navezal je na film Holocaust, pri katerem se je nam vsem pojavila misel na taborišča, kjer so koroški Slovenci doživljali svoj Holocaust, ki se naj bi po načrtu velenemštva dokončno ustvaril nekje v Ukrajini kot „Neu-Kärnten“. Vospersnik je v tem sklopu pozdravil posebno prisrčno Janko Ogrisa, starega Miklavža, ki je v nemškem taborišču vršil važno nalogo učitelja izseljenih otrok. Janko Ogris, ki je pomagal ohraniti naš jezik v dobi nemškega rajha, se je zelo zavzeto udeležil diskusije, v kateri je poudaril predvsem važno vlogo matere v današnjem času, ki otroka počasi od matere odtuja. Mati gre delat, otrok pa se deloma odtuji od nje, ker imata premalo stika. S tem, da se otrok odtuji od matere, se odtuji tudi od materinega jezika, je dejal Janko Ogris.

Ravnatelj Vospersnik je opozoril tudi na to, da ima vsak otrok v svojem okolju mnogo „sozgojiteljev“ (sošolci, promet, narava, radio, televizija, časopisje itd.), ki močno vplivajo na otrokovo življenje, ki se bi naj po želji in pričakovanju staršev razvijalo po poti, katero so jo začrtali v domači hiši. Tega se vedno bolj zaveda tudi avstrijska zakonodaja, ki skuša vpliv in soodgovornost staršev pri vzgoji otroka tudi legistično poboljšati.

Vospersnik je tudi omenil biološki problem naraščanja, ki nastane s tem, da imajo starši vedno manj otrok, kar se seveda tudi odraža v prijavah v šolah, ki deloma nazadujejo. Nazadovanje seveda večinski narod ne občuti tako kot manjšinski.

Horst Ogris, urednik Kleine Zeitung, se je bavil z vlogo otroka v naši družbi, ki se vrti vedno bolj in bolj okoli konzuma in blagostanja. Ljudje se priseljujejo v mesta, kjer ima otrok slabšo vlogo kot npr. avtomobil, za katerega je predvidevanih v mestih še in še površine za parkiranje, medtem ko se na otroka in njegovo igrišče le tu in tam pomisli. Na podeželju se povsod še najde kaka teta ali babica, ki zna dobro nadomestiti mater, v mestu pa je otrok v najboljšem primeru kar kmalu obsojen na obisk otroškega vrta, v najslabšem pa na usodo „otroka s klju-

čem“ (Schlüsselkind), ki preživi dnevno nekaj ur sam v stanovanju. To vse samo zato, ker mož in žena hočeta biti oba uspešna v naši družbi, v kateri velja samo tisti nekaj, ki si more tudi čimveč privoščiti. Oba gresta delat — nastrada pa otrok. Zaradi slabe vesti se tudi starši hočejo prikupiti pri otroku s tem, da jih „razvajajo“ s kupi igrač in sladkarij, ki pa nikakor ne morejo nadomestiti vloge matere ali očeta v otrokovem življenju. „Pri nas družina kot celica družbe vedno manj velja,“ je poudaril Horst Ogris, „tudi družinsko pravo se ni pozitivno spremenilo.“ Za koroške Slovence se pojavlja še dodaten problem, to je centralizacija šol. Krajevne šole se zapirajo, otroke pa vozijo mnogo kilometrov v tuje kraje v šolo in jih s tem že v zgodnji mladosti izruvajo iz kraja, kjer bi se morali prav ukoreniniti.

Zanimivo domoznanstvo

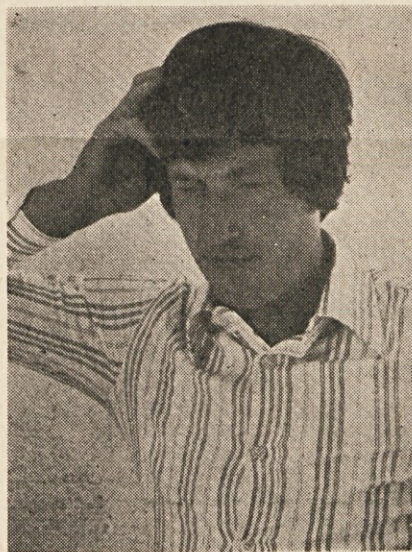
V okviru Rožanskega izobraževalnega tedna je bil v Kotmari vasi v novi šoli koncert vigradnih pesmi. Predsednik SPD Gorjanci Joži Pack je pozdravil številne navzoče, med njimi tudi župnika Maksa Mihorja in župana Josefa Strugerja, prav poseben pozdrav pa je veljal profesorju Helmutu Zwanderju z Brd, ki je v okviru koncerta predaval o botaničnih posebnostih od Koroške do Ohrida v Makedoniji. S skioptičnimi slikami je pri-

bližal vsem navzočim eksotični rastlinski svet v najbolj južni jugoslovanski republik, opozoril pa je tudi na bogato kulturno dediščino, ki jo je prevzel od svojih prednikov makedonski narod. Mešani pevski zbor SPD Gorjanci je zapel pod vodstvom Stanka Wrulicha venček vigradnih pesmi, za glasbene vložke pa so poskrbeli tudi Magda in Jožko Pack ter Edit Čertov. Posamezne točke je povezoval mladi Franci Rulitz.

„Mit ana braunan Tint'n“ v Bilčovsu

Pionir solidarnostnega gibanja proti preštevanju manjšin in ustanovitelj ter glavni urednik revije Extrablatt, Harald Irnberger, se je pripeljal z Dunaja, da bi ugodil želji RITAA, ki ga je povabil na literarno branje v Bilčovsu. Dvorana, v kateri je bila tudi razstava, je zaživela, ko je začel Irnberger z „A kennan Sie Karntn, ha?“ Besedilo, objavljeno že pred letom

dni kot knjiga mladje, je avtor posodobil z različnimi opazkami na današnjo situacijo in s tem žel še poseben aplavz. Na žalost se je Irnberger moral takoj vrniti na svoje odgovorno delovno mesto na Dunaj in ni mogel več ostati v krogu svojih poslušalcev ter se z njimi malo pomeniti. Želeti bi bilo, da bi to branje še kje ponovili, ker povsod prinese razvedrilo in tudi kako poučno misel.

enostavne beležke na papirju. Njihova navidezna preprostost zapečuje k posnemanju, našla je tudi že dovolj epigonov, vendar stvar ni tako enostavna, kot si jo predstavljamo pri bežnem prelistanju zbirke.

Res, Janušu ni ničesar sveto, niti jezik — žargon se prepleta z narečjem, zbornim jezikom, nemščino, latinščino; v prosti verz se nenadoma vriva ljudska pesem, niti motivika: „Ite, missa est — orglari gredo jest“, Januš se pač norčuje. Toda to norčevanje ni pikro, ne odseva osebnega besa, ki se v zadnjem času poraja na Koroškem pod oznako „literatura“, kvečjemu razposajeno, igrivo, etablirano norčevanje etabliranega literata, ki budno spremlja socialno in nacionalno okolje, v katerem živi. Morda se zdi bralcu ta ali ona pesem neizpiljena, kompozicijsko nedovršena, te hibe izravnavajo omenjeni stilski elementi.

Zbirko, ki bi zaslužila boljše oblikovanje (pogrešamo v njej tudi spremno besedo ali vsaj kratko predstavo avtorja), dobite pri obeh slovenskih knjigarnah.

B. S.

BORBA

Od samega navdušenja, ker je danes spet lahko predaval

Dismo bralec:

Koroški umetniki

Sehr geehrte Redaktion!

Einem in Ihrer Ausgabe Nr. 8 vom 22. 2. 1979 abgedruckten Interview mit Herrn OAR. Scherer, Kulturamtsleiter der Stadt Villach entnehme ich, daß seitens der offiziellen Stellen des Landes Kärnten die beiden slowenischen Maler Valentin OMAN und Meina SCHELLANDER boykottiert werden sollen. Ja, man gewinnt aus dem Interview sogar den Eindruck, daß es der Kulturamtsleiter der Stadt Villach allein war, der den beiden genannten Künstlern je eine öffentliche Anerkennung zuteil werden ließ.

Zu dieser völlig aus der Luft gegriffenen und durch nichts belegbaren Darstellung erlaube ich mir doch einige Anmerkungen zu machen.

Was den Maler Valentin Oman betrifft, so kann ich immerhin die Feststellung treffen, daß er im Jahre 1974 mit dem Förderungspreis des Landes Kärnten für Bildende Kunst ausgezeichnet wurde. Im Jahre 1976 trat Oman in der Österreich-Galerie des Künstlerhauses mit einer Personalausstellung in Erscheinung. Im Jahre 1977 wurden auch in der Landesgalerie im Rahmen einer Ausstellung von Neuerwerbungen Werke Omans gezeigt. 1978 wurde Valentin Oman beauftragt, als Ausstellungskommissär die INTART-BIENNALE zu gestalten. Ebenfalls im Jahre 1978 war Valentin Oman mit einigen Arbeiten in der Ausstellung Kärntner Künstler in der Wiener Sezession vertreten. Seit dem Jahre 1976 hat das Land Kärnten 4 Werke von Valentin Oman in einem Gegenwert von S 44.670 angekauft. Darüberhinaus wurde Valentin Oman durch öffentliche Aufträge, wie die künstlerische Gestaltung des Slowenischen Gymnasiums oder des Hallenbades in Klagenfurt öffentliche Wertschätzung zuteil.

Was Frau Meina SCHELLANDER angeht, so erhielt die Genannte im Jahre 1977 ein Arbeitsstipendium in der Höhe von S 20.000.—. Auch im heurigen Jahr wird Frau Meina SCHELLANDER ein Arbeitsstipendium in der Höhe von S 10.000.— erhalten. Abgesehen von kleineren Zuwendungen in Form von Ausstellungs- und Durckkostenzuschüssen wurden im Jahre 1978 von Frau Meina Schellander zwei Werke um je S 12.000.— angekauft. Im Jahre 1973 hatte Frau Meina Schellander eine Ausstellung ihrer Arbeiten in der Kleinen Galerie des Künstlerhauses. Meina Schellander war auch in der Ausstellung der Kärntner Landesgalerie in der Sezession in Wien vertreten.

Daneben ist noch zu bemerken, daß beide Künstler in den großen Veranstaltungen des Kunstvereines wie bei der INTART und bei den Weihnachtsgesamtausstellungen repräsentiert waren.

Im übrigen würde es mich außerordentlich interessieren, welche Meinung die beiden Künstler, die namentlich in Ihrem Interview genannt wurden, zu den aufgeworfenen Behauptungen vertreten.

Mit dem Ersuchen, diesen Brief in einer Ihrer nächsten Ausgaben zu veröffentlichen, verbleibe ich

mit freundlichen Grüßen!
Leopold Wagner

Oder mladje KDZ je zelo aktiven

Oder mladje Koroške dijaške zveze je nepretrgoma aktiven: njegovi zadnji nastopi so bili pred 14 dnevi v Šmarjeti v Rožu, kjer je bila udeležba kljub slabemu vremenu dobra. Pred tednom dni pa so bili v Ljubljani gostje KUD Horjul, kjer je doma tudi režiser odra mladje Končan. Ta nastop pa je pomenil tudi, da so se s tem vsaj nekoliko oddolžili svojemu požrtvovalnemu režiserju Franciju Končanu. — V Horjulu je bila dvorana dobro zasedena — nad 200 odraslih. Tako se je pokazalo, da tudi odrasli uživajo ob tej otroški igri.

Kotmara vas - Žihpolje: lep jubilej

Nedavno pred zimo so praznovali god Franceta Ogrisa, pd. Adluna, ki je izpolnil že 81. leto. Prišli so kotmirški pevci in so mu zapeli podoknico. Jubilant je bil vedno zvest član izobraževalnega društva Gorjanci. Deloval je pri pevskem društvu od mladih let in je rad prepeval.

Takoj po prvi vojni so začeli s petjem. G. Boštjan v Trabesinjah je učil s citrami lepe domače pesmi. Bilo jih je precej dobrih basistov s Plešivca: Krenar, Rutar in več mladih fantov kakor Šmon so hodili kar peš ob vsakem vremenu. Tonej in tudi Štefan, ki je brat jubilanta, pa je zdaj organist in mežnar na Žihpoljah.

Tako France še hodi rad na koncerte lepe pesmi poslušat in igre gledat. Tudi sam je veliko igral na kotmirškem odru kakor tudi v Podljablju, ko je vodil društvo Mihej

Valentin. Bil je njegov najboljši prijatelj. Zdaj še poje v žihpoljski cerkvi, kar ima glasu in moči. Zdaj

obstaja samo še ljudsko petje pri sveti maši.

Bili so tudi tedaj izvrstni pevci pri tem zboru. Mirko Čimžar je imel zelo dober glas, bariton. Kadar je zapel „Mrzel veter tebe žene“, tedaj bi kar poslušali njegov dober glas. Tudi njegov sin Erik je podedoval po očetu lep tenor.

Tako so imeli dobrega pevovodjo — Lampichlerja iz Vetrinja —, ki je vodil zbor po Sloveniji. Po drugi vojni pa ga je prevzel dobro znani Folti Hartman, ki še sedaj vodi podjunske zборе. Tako so enkrat zapeli združeni zbori. Zapelo je v Podzemski jami 100 pevcev in se je čudovito glasilo. Peli so koroške narodne. Tudi Pavle Kernjak je hodil učiti kotmirške pevce. S sinom Mirkom se veliko trudita in žrtvujeta za naš slovenski narod.

Ljubi Bog, daj jubilantu še dolgo zdravih let!

Dr. Robert Saxer predaval na Dunaju

Novoustanovljeni Slovenski biro na Dunaju (vodja: Feliks J. Bister) je povabil na svojo prvo oficialno prireditve znanega publicista dr. Roberta Saxerja, ki je govoril lepe mu številu slovensko- in nemško-govorečih Dunajčanov na temo „Svoboda tiska in svoboda pouka“. Dr. Saxer poučuje na celovski univerzi in je napisal že dve analizi koroških tiskovnih produktov, „Primer Warasch v koroških dnevnikih“ (založil klub mladje) in „Stritzl & Scrinzi contra UBW“ (založil SIC).

kaže v analizi dr. Saxerja o poročanju o celovski univerzi (knjigo dobite v obeh slovenskih knjigar-nah v Celovcu, pri uredništvu NT ter v nekaterih dunajskih knjigar-nah).

Analiza je postala v zadnjem času nekje „vroč kostanj“, saj se je pred kratkim odvijala prva razprava v procesu, v katerem tožita urednik KZ Heinz Stritzl ter državni poslanec dr. Otto Scrinzi avtorja dr. Saxerja. Pretekli teden so na celovski univerzi ustanovili ak-

cijski komite „UBW und Medien“, ki se bo „posebno zanimal za ta kazenski postopek, v katerem se bo moral zagovarjati avtor, potem ko je skušal odvrniti publicistični napad na celo celovško univerzo“ (besedilo letaka, ki ga je izdal ta komite). Akcijski komite bo stalno poročal tudi o poteku razprave in je odprl poseben konto (BAWAG 64-74587-0), na katerem naj bi se zbirale podpore za financiranje ciljev, katere so si stavili njegovi pobudniki.

Medtem ko se je v prvi knjigi bavil s poročanjem koroških dnevnikov o aretaciji osrednjega tajnika NSKS, se je v drugi publikaciji, ki je obširnejša, poglobil v analizo poročanja Kleine Zeitung o celovski univerzi (UBW = Universität für Bildungswissenschaften). Kleine Zeitung se je močno obregnila ob neki razstavi slik na UBW in pomešala „zelje s peso“ na univerzi ter s tem spravila mlado ustanovo v javnosti v slabo luč.

Dr. Saxer se je v svojem dunajskem referatu in tiskovnem razgovoru bavil prav s to akcijo Kleine Zeitung, ker se pač na konkretnem primeru poročanja da prikazati prav dobro način, kako je možno spraviti neko osebo ali ustanovo v slabo luč.

Prireditve preteklega tedna je že pokazala pot, po kateri hoče hoditi Slovenski biro na Dunaju, privatna iniciativa našega rojaka Feliksa J. Bistra iz Svetne vasi v Rožu. Po besedah Bistra hoče njegova iniciativa „približati Koroško in specifične koroške probleme Dunaju“. Specifičen koroški problem je brez dvoma poročanje koroškega časopisja, ki močno oblikuje ne samo življenje in usodo koroških Slovencev, temveč tudi raznih drugih ustanov, ki se gibljejo bolj ob robu koroškega osrednjega dogajanja. To se lepo po-

Sele-Kot: jubilej poštarja

V začetku marca je naš poštar Mlečnik dopolnil 90 let. Mlad je stopil v poštno službo in jo vršil kot pismonoša do leta, ko je mogel stopiti v pokoj. Nosil je pošto iz Borovelj na Bajtiše in dalje v Sele. Prehodil je dnevno 20 kilometrov in to deloma po kamniti in strmi poti, dokler ni bila zgrajena sedanja cesta. Bil je točen in zanesljiv, hodil je zmerno, da se ni utrudil. Poštna uprava mu je po upokojitvi poverila drugo poštno službo, da bi v svoji hiši na Zgornjih Bajtišah bil poštni upravitelj za Zgornje Bajtiše in Kot. To mesto je rad sprejel in jo vrši že

35 let. Vsak dan prihaja dvakrat na postajo poštnega avtobusa, da odda in sprejme pošto. V svojem uradu je prijazen in rad ustreže vsakomur. Ob 90-letnici je še čil. Vse kaže, da si je s svojo dolgoletno pešhojo utrdil in ohranil zdravje.

Da uživa pri ljudeh popolno zaupanje, dokazuje tudi to, da je član cerkvenega sveta na Bajtišah. Vsako nedeljo tako s pobiranjem darov skrbi za cerkev.

Jubilantu se Selani zahvaljujejo za vse izkazane dobrine in mu želijo zdaj ob godu še nadaljnega zdravja in obilno plačilo iz božje roke.

Šentlipš: mladina zaigrala

Šentlipška mladina, ki zna kulturo vrednotiti, je na pustno nedeljo v farni dvorani res prisrčno iznenadila. Dvorana, zasedena do zadnjega koticčka z nasmejanimi obrazi obiskovalcev, je dala sigurno igralcem novega programa za nadaljnjo kulturno ustvarjanje.

Z igrami „Moč ljubezni“ in „Mož je gospodar pri hiši“ ter z drugimi šaljivimi vložki so se vsi igralci izvrstno znali vživeti v svoje prevzete vloge.

Besedilo in celo zamisel igre je pripravila zmeraj na strani slovenskega naroda se žrtvujoča neutrudna, danes že 78 let mlada Radarjeva mati Uršula Omelko iz Kršne vasi.

Med navzočimi obiskovalci smo spet zazrli našega bogoslovca Jozija Marketza, ki je več mesecev bil s svojimi bogoslovnimi kolegi na misijonskem potovanju po dalj-

ni Indiji-Koromandiji in drugimi državami. Želeli bi, da bi nam on s svojimi prijatelji kdaj o tem sigurno duhovno bogatem doživetju pripravil kako predavanje. Njemu in njegovim sopotnikom prisrčen pozdrav spet tu v domači deželi.

Igralci so zaključili s pesmijo „Mi se imamo radi“. Naj te besede res poštanejo resnica in prid našega slovenskega naroda in naroda sosedal!

Domačin

● DUNAJ

Kvartet dunajskega krožka je prejšnji teden pel na razstavi slik rojakinje Iske RANO slovenske, dalmatinske in nemške narodne pesmi. Razstava je dobro odmevala tudi po časopisju zaradi tega nastopa našega najmlajšega pevskega ansambla.

Za pošteno politiko v občinski sobi: volite 25. marca samostojne liste!

PRIREDITVE

Skiopitčno predavanje z barvnimi dia-positivi

POTOVANJE PO SOVJETSKE ZVEZI, I. del

Prireditelj: SPD Borovlje
Kraj: v društveni sobi pri Bundru
Čas: nedelja, 18. 3. 1979, ob 14.30
Predava: prof. Štefan Pinter

Oder mladje Koroške dijaške zveze vabi na mladinsko spevoigro Svetlane Markarovič

HIŠA TETE BARBARE

Prireditelj: Galerie Hildebrand
Kraj: Celovec
Čas: petek, 16. 3. 1979, ob 20. uri

Farna mladina iz Pliberka vabi na igro

SLEHERNIK

Prireditelj: KPD „Drava“ v Žvabeku
Čas: nedelja, 18. 3. 1979, ob 14.30
Kraj: farna dvorana v Žvabeku
Prireditelj: farna mladina v Pliberku
Čas: nedelja, 18. 3. 1979, ob 19.30
Kraj: farna dvorana v Pliberku

Zveza slovenske mladine v Bilčovsu in SPD „Bilka“ v Bilčovsu vabita na

LITERARNI VEČER

Čas: sobota, 31. 3. 1979, ob 19.30
Kraj: pri Miklavžu v Bilčovsu
Brali bodo člani pododbora društva Slovenskih pisateljev iz Maribora

REDNI OBČNI ZBOR

Prireditelj: Podporno društvo proti požarnim škodam v Selah
Čas: ponedeljek, 19. 3. 1979, (sv. Jožef), ob 8.30 (po 1. sv. maši)
Kraj: pri Mažeju

DOM v TINJAH

Od petka, 16. 3. 1979, ob 18. uri, do nedelje, 18. 3. 1979, ob 13. uri

DUHOVNE VAJE ZA FANTE

od 18. leta naprej
„Kristus — orientacija mojemu življenju“
Voditelj: žpk. Valentin Gotthardt

Od sobote, 17. 3. 1979, ob 15. uri, do nedelje, 18. 3. 1979, ob 17. uri

DNEVI MEDITACIJE ZA DIJAKE, I.

(4. in 5. razreda srednjih šol)
„Vera mi je vir veselja“
Voditelj: mag. Hanzej Olip

V nedeljo, 18. 3. 1979, od 14. do 18. ure

IZOBRAŽEVALNI POPOLDAN ZA STARŠE

„Knjiga — prijatelj otroka“

Od nedelje, 18. 3. 1979, ob 18. uri, do srede, 21. 3. 1979, ob 13. uri

DUHOVNE VAJE ZA TRETJI RED

„Življenjska obnova v duhu sv. Frančiška“
Voditelj: p. Jakob Vučina, OFM Cap

V ponedeljek, 19. 3. 1979, od 9. do 17. ure

TEČAJ ZA SPRETNE ROKE „Stenske zvezde“

Voditeljica: sr. Lucija, Tinje

Od sobote, 24. 3. 1979, ob 15. uri, do nedelje, 25. 3. 1979, ob 17. uri

MEDITACIJSKI DNEVI ZA ŠTUDENTKE, I.

(od 6. do 8. razreda srednjih šol)
„Kdor ljubi, ima čas — tudi za Boga“
Voditelj: mag. Hanzej Olip

Od sobote, 24. 3. 1979, ob 15. uri do nedelje, 25. 3. 1979, ob 17. uri

MEDITACIJSKI DNEVI ZA DIJAKINJE, II.

(4. in 5. razred srednjih šol)
„Lepota — pot k Bogu“
Voditelj: kaplan Janez Tratar

Besuchen Sie die Ausstellung
der Kärntner Elektrizitäts-AG
auf der GAST 79

kelag

STROM SPART ENERGIE

durch
neue Technologien
neue Materialien
Umweltenergie

● CELOVEC

Jakob WÜSTER, učitelj na glavni šoli v Šentjakobu v Rožu razstavlja svoje kolaže v Mali galeriji v celovškem Domu umetnikov (Künstlerhaus). Razstava je dostopna dnevno od 17. do 19. ure. Obisk priporočamo!

● BELJAK

Saša KRONBURG, l. 1893 na Dunaju rojena in v New Yorku živeča umetnica, je prva, katere dele razstavlja beljaški kulturni urad (vodja A. Scherer) v ciklu Ženska umetnost v Avstriji v galeriji ob Mestnem zidu (Widmann-gasse 30).

Iščemo ženo med 40 in 60 leti za gospodinjstvo v hiši zdravnika z enim otrokom v Rožu. Stanovanje oz. soba v hiši, ker je stalna navzočnost potrebna. Plača in vse druge socialne ugodnosti po dogovoru, znanje obeh deželnih jezikov — zlasti slovenščine — potrebno. Interesentke naj se javijo pod šifro „vestna“ na uredništvo!

Ärztahaushalt mit einem Kind im Rosental sucht Frau zwischen 40 und 60 Jahren. Wohnung bzw. Zimmer im Haus, da ständige Anwesenheit notwendig. Gehalt und andere soziale Vergünstigungen nach Absprache. Die Kenntnis beider Landessprachen — besonders Slowenisch — ist erforderlich. Bewerbungen unter „Gewissenhaft“ an die Redaktion!

100 Jahre
KEUSCHNIGG
Lamen

Celovec, Heuplatz 6 — glavni katalog zastoj.

Kdo ima veselje za poklic
AVTOBUSNEGA ŠOFERJA?

Oglasite se pri avtopodjetju
SIENČNIK
9141 Dobrla vas
Tel.: 0 42 36 / 22 19

HOTEL KOROTAN

išče za letošnjo sezono:
1. pomočnike v recepciji,
2. kuharje in pomočnike,
3. natararje, natararice in pomočnike,
4. uslužbenke za kopališče ter
5. sobarice.

Ponudbe pošljite pismeno na
Posojilnico Celovec, Bahnhofstraße 1, 9020 Celovec,
tel. 0 42 22 / 82 1 29.

BENCINSKE BONE
za Jugoslavijo spet dobite pri
POSOJILNICI CELOVEC
Bahnhofstraße 1

**RUTAR
CENTER**

tudi na
tržnem tednu,
prvi v
Dobri vasi

RUTAR CENTER svetuje, načrtuje, dostavi in montira po celi Koroški brezplačno.

Posebne plačilne ugodnosti pri nakupu pohištva!
20% naplačilo, ostanek v 12 mesečnih obrokih brezobrestno!

POSEBNA PONUDBA ZA JOŽEFOV TEDEN:

**kompletna spalnica,
vključno televizorja za S 6.690.-**

V Jožefovem tednu, to je od ponedeljka, 19. marca, do nedelje, 25. marca, so trgovine odprte vsak dan tudi čez opoldan in v nedeljo, 25. marca, do 18.00 ure. Ko ste oddali volilno glasovnico, pridite v Dobro vas — v RUTAR CENTER. V štirih etažah na 4000 m² površine najdete izdelke iz cele Srednje Evrope, kompletna stanovanja, moderne kuhinje, udobne sobe. V tehničnem oddelku dobite izdelke iz skoraj celega sveta.

RUTAR CENTER GARANTIRA ZA SVOJE BLAGO.

Televizorje dobite proti 20% naplačila, ostanek do 24 mesečnih obrokov brezobrestno. Poleg tega nudi RUTAR CENTER popolno garancijo do 36 mesecev — torej tri leta!

RUTAR CENTER NUDI PAČ VEDNO VEČ!

RUTAR CENTER, Dobrla vas/Eberndorf, tel.: 0 42 36 - 21 81
telex: 04-2943.

Modično,
lepa oblika,
se dobro
prilega,
poceni —
to so prave
prednosti,
ki jih imajo

ČEVLJI

**Najlepši
POMLADNI MODELI**

v novih barvah, ekskluzivni obliki ter v velikanski izbiri bodo navdušili tudi Vas!

Obiščite tovarniško prodajalno tovarne čevljev PEKO v

nakupovalnem centru

V TRŽIČU/JUGOSLAVIJA

10 avtominut od Ljubelja, direktno ob glavni cesti — nasproti bencinske črpalke.

**GELAUTZ
KAFFEE**
*immer
begehrt*

**KLAGENFURT
KARFREITSTR.22**

**Kaffee-, Tee-
und Gewürz-
import**
Großrösterei
**In- und
ausländische
Spirituosen**

9010 KLAGENFURT
Karfreitstraße 22
Tel. (0 42 22) 82 8 87, 83 4 50

**EL EINHEITSLISTE
ENOTNA LISTA**

**EL ENOTNA LISTA
EINHEITSLISTE**

11. strokovni sejem
za gastronomijo in
turizem
**17. - 25.
marca 1979**
dnevno od 9. do 18. ure

Gast 79
Celovec — vhod St. Ruprecht Straße — razstavišče

8. mednarodno tekmovanje mladih kuharjev v sejmski dvorani 5
Skupine iz Avstrije (18./19. marca). Zvezna republika Nemčija (20./21. marca). Francija (22./23. marca). Jugoslavija (24./25. marca). Mednarodno gast-bife-tekmovanje v sejmski dvorani 5. Strokovna zborovanja za turizem v konferenčnem centru v sejmski dvorani 5. Posebne razstave WIFI-Koroške in pekarnih mojstrov. (Konferenčni urad — vhod St. Ruprecht Straße).

ART BUCHWALD:

Najdražja skodelica kave

Najzanimivejša stvar, ki jo lahko vidite svetovni popotnik v Carigradu, je znameniti suk, ogromna pokrita tržnica, v kateri razstavlja več kot dva tisoč prodajal vse, kar premore svet, začeni s prstanom Julija Cezarja pa do nekakšne pras-kalnice za hrabet, ki jo je uporabljala žena ne vem katerega sultana. V tem suku iz XVI. stoletja žive in trgujejo najbolj zviti trgovci na svetu in ni se še rodila stranka, ki je ne bi bili ogoljufali.

Tudi jaz sem odšel v suk, da bi poiskal nekega Davuda, ki sta mi ga priporočila stara turška znanca Tex in Jux Besika. Takoj sem navel na nekaj trgovcev, ki so mi prišli naproti z razširjenimi rokami in s smehljajem na obrazu. Vprašal sem jih, kje je Davudova trgovina.

„Ah, nesreča,“ je dejal eden od trgovcev. „Davud je prejšnjo nedeljo umrl. Vstopite v mojo trgovino, prijetno hladno je notri.“

„Davud je na počitnicah,“ je rekel drugi trgovec. „Mesec dni bo v Ankari, za ta čas pa je svoje stranke prepustil meni.“

„Davud je prišel na boben,“ je odgovoril tretji trgovec. „Jaz sem prevzel njegove posle in njegovo blago. Tule, gospod, kar z menoj!“

Še naprej sem iskal Davuda, a brez uspeha. Odgovorili so mi, da je Davud utonil v Bosporu; da so ga zaprli, ker je pijan šofiral; da je emigriral v Ameriko, da mu je zgorela trgovina; da mu je žena pravkar rodila; da je imenovan za veleposlanika v Jemenu in tako dalje.

Nazadnje sem se ustavil pred neko izložbo in začel občudovati prstan. Da ne bi bil storil tega! Preden sem sploh zaznal, kaj se dogaja z menoj, so me že zvelikli v trgovino in me posadili na trinožnik.

Trgovci iz carigradskega suka ne govore radi takoj o poslu. Prva stvar, ki vam jo ponudijo, je skodelica dobre turške kave.

Sprejel sem ponudbo. Včasih se zgodi, da je taka skodelica kave najdražja na svetu. Tudi ob tisoč dolarjev je lahko človek, prej ko zapusti trgovino. Med kuhanjem kave je spregovoril trgovec o na-

kitu. Vsak kos je imel svojo zgodovino. Ta je pripadal verolomni sultanki, ki so ji odsekali glavo, ker si je drznila žaliti sultana, svojega gospodarja. Onega spet je nosil Konstantin Veliki. Tistale škatlica za uhanne pa je še Kleopatrina.

Rekel sem mu, da se ne zanimam za te reči.

„Kako pa bi bilo s čudovitim tur-

škimi prstanom za vašo ženo? Nicky Hilton mi je odkupil enega za Terry Moore. Samo še tega imam.“

Stegnil je roko v blagajno in izvlekel prstan z diamanti, safiri in smaragdi, vdelanimi v pet zlatih obročkov.

„Prstan Nickyja Hiltona je imel le štiri obročke,“ mi je zaupal.

„Zakaj pa mu niste prodali tega?“

„Ker sem ga rezerviral za vas.“

Začela sva se pogajati. Zahteval je dvestopetdeset dolarjev. Zasmel sem se mu v brk. Začel je jokati kot otrok.

„Samo dva taka prstana sta na svetu. Dvesto trideset dolarjev. Dvesto. Prav, naj dam s sebe še zadnje srajco. Sto osemdeset. V grob me boste spravili. Sto petdeset. Moja zadnja cena. Če zvedo za to v suku, me bo spremljala sramota do smrti. Nikar me tako ne glejte. Sto trideset. Torej sto trideset in še veliko skodelico kave povrhu.“

Popil sem drugo skodelico kave in odšel iz trgovine s prstanom. Z

vrat prodajalne onstran ceste me je spet klical nekakšen trgovec.

„Pst! Rad bi govoril z vami! Kaj vam je prodal?“

„Prstan,“ sem zašepetal. „Zakaj sprašujete? Ali ni na dobrem glasu?“

„Nasprotno, velik sloves uživa. Njegov brat ima tovarno stekla.“

Zdaj je bila vrsta na meni, da sem zajokal.

„Ko bi bil takoj odšel k Davudu,“ sem ječal, „se mi ne bi to pripetilo.“

„Davud — saj to sem jaz,“ je rekel trgovec veselo. „Vstopite no in se usedite, da popijeva skodelico kave. Sicer pa poglejte tale haremski prstan, ki ga je Napoleon podaril Josephini...“

Darovi v tiskovni sklad:

Anton Okorn, Vinograd	500.—	Janez Zankl, Mala vas	50.—
Peter Mohar, Dobria vas	500.—	N. N., Mala vas	50.—
Ignac Miklav, Kokje	500.—	Joško Pušnik,	
Neimenovana iz Globasnice	500.—	Šteben pri Globasnici	50.—
Dipl. inž. Lojze Povše, Gradec	400.—	Stanislav Mali, Tirolska	40.—
Ludvik Perč,		Štefan Zankl, Mala vas	40.—
Šteben pri Globasnici	350.—	Ana Golavčnik, Boja vas	30.—
Karel Smolle, Dunaj	300.—	Rok Bučovnik, Goselna vas	30.—
Bošti Jenšac,		Johan Lipnik, Klopinj	30.—
Podjuna pri Globasnici	200.—	Johan Dumpelnik,	
N. N., Globasnica	150.—	Šteben pri Globasnici	30.—
Štefan Sienčnik, Dobria vas	100.—	Neimenovana, Globasnica	30.—
Luka Hudl, Globasnica	100.—	Sebastijan Cebul, Globasnica	25.—
Borut iz Celovca	100.—	Neimenovana, Goselna vas	50.—
Zofija Wedenig,		Neimenovana, Goselna vas	20.—
Šmarjeta pri Velikovcu	100.—	Rudolf Vouk, Dobria vas	20.—
Jožef Pasterk, Kokije	50.—	N. N., Podjuna	20.—
Josef Karicelj, Polena	50.—	Johan Writz,	
Franc Ogris, Zihpolje	50.—	Šteben pri Globasnici	20.—
Marija Weiss, Dunaj	50.—	Janez Petjak,	
Pušelčeva mama, Sele	50.—	Šteben pri Globasnici	20.—
N. N.	50.—	Franc Schatz,	
Mag. Mirko Isop, Škocijan	50.—	Šteben pri Globasnici	20.—
Herbert Engele, Gradec	50.—	Neži Writz,	
Alojz Perne, Sentvid ob Glini	50.—	Šteben pri Globasnici	20.—
Martin Belej, Gratwein	50.—	Ljudmila Šorli, Podgora	20.—
Prim. dr. Jožef Grafenauer,		Neimenovana, Dobria vas	20.—
Korneuburg	50.—	Florijan Dlopst, Podgora	20.—
Margareta Petek, Polena	50.—	Franc Fera	20.—
Amalija Weinzirl, Kršnja vas	50.—	Ana Dlopst, Večna vas	20.—
Franc Kuster, Boja vas	50.—	Dr. Josef Kemptner, Salzburg	20.—
Miha Golavčnik, Podjuna	50.—	Karl Pikalo, Podroje	20.—
Blaž Kordež, Podjuna	50.—	Štefan Sadjak, Globasnica	20.—
Ana Potočnik,		Josefine Jenschatz, Globasnica	20.—
Šteben pri Globasnici	50.—	Neimenovana, Globasnica	20.—
Rihard Dumpelnik,		Karl Markitz, Mala vas	20.—
Šteben pri Globasnici	50.—	Štefan Kordež, Mala vas	20.—
Franc Ambrož,		Franc Zankl, Globasnica	20.—
Šteben pri Globasnici	50.—	Jožef Golavčnik, Zagorje	20.—
Štefan Koren, Večna vas	50.—	Ana Miklau, Goselna vas	10.—
Stanko Božič, Večna vas	50.—	Amalija Skočir, Goselna vas	10.—
Rajmund Greiner, Podroje	50.—	Peter Hutter, Globasnica	10.—

PROFESIONALNI FOLKLORNI ANSAMBL HRVATSKE
FOLK DANCE ENSEMBLE OF CROATIA • KROATISCHES VOLKSTANZENEMBLE

LADO

sobota 31. 3. 1979 ob 19.30 kongresna hiša BELJAK/VILLACH
Samstag um 19.30 Kongresshaus

nedelja 1. 4. 1979 ob 14.30 delavska zbornica CELOVEC/KLAGENFURT
Sonntag um 14.30 Arbeiterkammer

Vabi Krščanska kulturna zveza - Der Christliche Kulturverband lädt ein

Vstopnice v predprodaji pri krajevnih društvih, pri zastopnikih farnih mladini, v pisarni Krščanske kulturne zveze v Celovcu, tel. 0 4222/72 565 24, v obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu ter eno uro pred nastopoma na kraju samem.
Eintrittskarten im Vorverkauf bei den örtlichen slowenischen Kulturvereinen, bei den Vertretern der Pfarrjugend, im Büro des Christlichen Kulturverbandes, Tel. 0 4222/72 565 24, in beiden slowenischen Buchhandlungen in Klagenfurt und 1 Stunde vor Veranstaltungsbeginn.

V četrtek, 22. 3. 1979, ob 19. uri

FILMSKE AMATERJE“

„FILMSKI FORUM ZA

Voditelj: inž. Roman Flis

Valentin Polanšek

3

Križ s križi

— Vaš sin se pridno uči. Nemški narod podpira inteligentne otroke. Zastonj lahko študirajo. Samo s farji se ne sme družiti. To ne gre! Ste razumeli! Heil Hitler!

Pa sta že stala spet pred vrati.

Nikoli še nista prehodila z materjo vso pot domov tako redkobesedna kot takrat. In doma je bilo še bolj čudno! Babica je javkala: Brez Boga in molitve ne bo nikamor prišel! Deda je renčal tu in tam: Če ima dobro glavo, naj gre v šole! Nekoč se mu bo bolj godilo kot nas nemu! Šola je šola. Hitler bo šel, a kar se bo fant naučil, pa ne bo prešlo.

Mati pa, preprosta ženska, je vzdihovala: Če bodo denarje za šolo dali, bodo hoteli še sina vzeti! Zdravko se je zresnil. V otrokovi duši je bilo v nejasni razgibanosti toliko skrivnosti in hrepene-nja, kar ga je dvigalo visoko pred vse sovrstnike.

Fant se je spominjal, kako nenađen konec je bil s slovenskima listoma... Letos na cvetno nedeljo je začela babica moliti in zdihovati:

— Moj Bog, vojska je! Ali čujete, na Jezerskem vrhu gori na meji poka!

Deda pa je dejal, da bo vseeno šel v trg. Vnuka je vzel s sabo. Kakšna zbežanost je bila doli. Vse polno vojaštva. Siva motorna kolesa z vojaki, ki so nosili puške čez hrabet, so švigala enkrat gor proti vrhu na mejo, pa spet nazaj. Avtomobili, čisto drugačni, kot jih je bilo doslej videti, so grmeli proti jugu. Nekateri zadelani s plahtami, drugi odprti s sedečimi vojaki, tretji pa so imeli zadaj priklopljene pošastne reči. To so kanoni! je ugotavljal deda, ki je bil svojčas pri cesarju za topničarja, samo precej drugačni pa so. Ne samo mladež, tudi odrasli so zijali in zijali. Otročad je kmalu odkrila to, zdaj ono novost. Zdravko je s sosedovimi hajkal po trgu, ogledoval oklopno vozilo. Potem so bili že sredi vojaške kuhinje, ki se je nastanila na vrtu največje tržanske gostilne. Joj, sosedovega Johija je spoznal Zdravko med vojaki. Johi je pomagal kuharjem. In spet nekaj novega: Oborožen vojak prižene dva drugače oblečena vojaka pred sabo h kuhinji. Čul je od drugih, da sta to dva ujeta jugoslovanska oficirja. Glej, pa je sosedov Johi postregel tujima oficirjema. Tako mu je bilo najbrž naročeno. V lepih belih krožnikih jima je dal jesti. Onadva sta molče pojedla. Potem je prišel drug vojak v nemški uniformi in ju pozval, da gresta z njim. Cela tropa radovednih otrok pa v razdalji za njimi. Nekdo je povedal:

— To je naš grof! Tudi on je sedaj bil vpoklican. Videlo se je na njem, da ima bolj snažno uniformo. Stopal je za oficirjema. Na grofovi puški je zagledal Zdravko bajonet. Tako mora biti, ker je tukaj

zdaj frontno področje, je vedel spet nekdo. Spremljali so grofa-vojaka s svojima imenitnima ujetnikoma, tako se je na njuni zunanosti tudi videlo, prav dol do kolodvora. Otročad je tako dolgo čakala in zijala, da se je vlak odpeljal.

A teden po tem dogodku pa je prinesel vse druge spremembe: Na pošti ni bilo več ne Mladega Korotana, ne Koroškega Slovenca. Za nobenega domačina več. In kmalu nato so se pojavili tisti plakati z napisom — „kerntner šprih dojč, di šprahe ist ausdruck dajner gesinung!“ Tudi v cerkvi se ni smelo več opravljati v slovensčini.

Zdravkova babica je zdihovala: Moj Bog, Gitlar bo cel svet pomendral! Deda pa je čez čas vsekal: Testo postaja vedno bolj tanko, če ga koj in koj še razteguješ. Nazadnje imaš vse polno puhovcev, ki se razpočijo in namesto testa ostanejo samo luknjice in luknje!

Na zimo so začeli uvajati spet nekaj novega: Vpisovali so v hitlersko mladino, tako imenovano hajot, vse okoličane, kar doslej ni bilo. Člani so postali le tržani in še ti na nekako priporočilo ali na navidezni prostovoljni podlagi. Zdaj pa so vsakemu mladincu poslali pismen poziv, da se mora tedaj in tedaj zgledati v poslopju ljudske šole, kjer je bil tudi sedež orogrudenlajtung krajevnega političnega vodstva nacionalsocialistične nemške delavske stranke (NSDAP).

Tak poziv je dobil tudi Zdravko.

In z njim vsi sovrstniki.

Tudi dekleta.

TV AVSTRIJA

1. SPORED

NEDELJA, 18. marca: 11.00 Govor in odgovor — 14.30 Pinocchio — 14.55 Svetovno prvenstvo, ples na ledu — 18.00 Club seniorjev — 18.30 Zmenek z živalmi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo — 19.50 Šport — 20.15 Stric Silas — 21.30 Šport — 21.45 Nočni izbor — 22.35 Poročila.

PONEDELJEK, 19. marca: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska TV: Questa e Firenze — 10.30 Conny in Peter delata muziko — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Pika nogavička — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Švicarska družina Robinson — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo — 20.00 Šport ob ponedeljkih — 21.00 Petrocelli — 21.45 Poročila — 21.50 Večerni šport.

TOREK, 20. marca: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska TV: Metode analize — 10.30 Nežno se zapre past — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Tudi hec mora biti — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Živalski svet — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo in športom — 20.00 Wenke Myhrš-šov — 21.00 Telemuzej — 21.20 Na besedo — 22.05 Predstavljamo udeležence Song contesta 79 — 22.35 Poročila in šport.

SREDA, 21. marca: 9.00 Tudi hec mora biti — 9.30 Knjiga — partner otroka — 10.00 Šolska TV: Surovine in svetovno gospodarstvo — 10.30 Cleo, ljubezen in antika — 17.00 Podkev sreče — 17.25 Rdeči avtobus — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Tony Radall — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo in športom — 20.00 Stric Silas — 21.30 Poročila in šport.

ČETRTEK, 22. marca: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Francoščina — 10.00 Šolska TV: Cerkev med oblastjo in Jezusom — 10.30 Obljo ali: Kdo ima pravilno glavo? — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Živalski leksikon — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Televizijska kuhinja — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo in športom — 20.00 Anneliese Rothenberger si da čast — 21.30 Šport — 21.50 Hotel v Duke-ulici — 22.40 Poročila.

PETEK, 23. marca: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV: Kot gost pri Clemensu Holzmeisterju — 10.30 Klub seniorjev — 11.00 Domači zvonovi — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Potatoes — 17.30 Lutkovno gledališče — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Zgodovina ladjarstva — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo

in športom — 20.15 Ponorel par — 21.25 Argumenti — 22.25 Šport in reklama — 22.35 Bog čuva ljubeče — 0.15 Poročila.

SOBOTA, 24. marca: 15.30 Dunajske melodije — 17.00 Športna abeceda — 17.30 Moj stric z Marsa — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Muppets-šov — 18.25 Dober večer... Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki z aktualno Juž-

RADIO CELOVEC SLOVENSKE ODDAJE

NEDELJA, 18. MARCA:

07.05—07.35 Duhovni nagovor — Naj pesmica naša darilo vam bo.

PONEDELJEK, 19. MARCA:

14.10—15.00 Celovski radijski dnevnik — Solisti, pevci — Dr. P. Apovnik: Pravni nasveti.

TOREK, 20. MARCA:

09.30—10.00 V. Zaletel: Svetovna verstva, 3. del — 14.10—15.00 Ce-

notirolsko — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo — 19.55 Šport — 20.15 Vi ste priča! — 21.55 Šport — 22.10 Vprašanja kristjana — 22.20 Z železnimi pestmi — 0.00 Poročila.

TV Avstrija 2. spored

NEDELJA, 18. marca: 9.25 Svetovno prvenstvo v skakanju — 16.00 Koncertna ura — 17.00 Dežela in ljudje — 17.30 Pregled — 18.00 Our Veriy own — 19.30 Lance Link — Secret Chimp — 20.00 Knjižni bazar — 20.15 Prizma — 21.45 Brez nagobčnika.

PONEDELJEK, 19. marca: 18.00 Angleščina — 18.30 Tirolsko leto gorskih kmetov — 19.05 Izobraževalno in kulturno delo danes — 19.30 Orientacija — Nič novega na Holandskem? — 20.00 Hotel v Duke-ulici — 20.50 Veselje z glasbo — 21.35 Čas v sliki 2 — 22.05 Tell me that you love me, Junie Moon.

TOREK, 20. marca: 18.00 Italijanščina — 18.30 Smrt v jajcu — 19.30 Glasbeni club — 20.00 Ilse je proč — 21.55 Čas v sliki 2 s kulturo — 22.30 Club 2.

SREDA, 21. marca: 18.00 Francoščina — 18.30 Začetek pomladi — 20.00 Apropos film — 20.45 Prizorišča svetovne literature — 21.30 Čas v sliki 2 s kulturo — 22.05 Čas v sliki — specialno.

ČETRTEK, 22. marca: 18.00 Ruščina — 18.30 Portret — 19.30 Solški poskusi in šolska reforma — 20.00 Duddy hoče visoko ven — 21.55 Čas v sliki 2 s kulturo — 22.30 Club 2.

PETEK, 23. marca: 18.00 Orientacija — 18.30 Umetnost gradnje — 19.30 A la carte — 20.15 Univerze informirajo — 21.15 Zlata kamera — 22.25 Čas v sliki 2 s kulturo ter karikaturami tedna — 23.00 Mednarodni šov ob petkih: Kris Kristofferson.

SOBOTA, 24. marca: 15.30 Avstrijsko prvenstvo v plavanju — 17.00 Beli konji — 17.55 Knjiga — otrokov part-

lovski radijski dnevnik — Sport — Otroci, poslušajte!

SREDA, 21. MARCA:

14.10—15.00 Celovski radijski dnevnik — Dr. P. Apovnik: Pravni nasveti (ponovitev) — Cerkev in svet.

ČETRTEK, 22. MARCA:

14.10—15.00 Celovski radijski dnevnik — Družinski magazin.

PETEK, 23. MARCA:

14.10—15.00 Celovski radijski dnevnik — Domača imena — Veselo naokrog.

SOBOTA, 24. MARCA:

09.45—10.30 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

ner — 18.25 Brez nagobčnika — 19.30 Munsterjevi — 19.55 Galerija — 20.15 Pozna ljubezen — 21.10 Trak teče.

TV Ljubljana

1. SPORED

NEDELJA, 18. marca: 7.50 Poročila — 7.55 Za nedeljsko dobro jutro: Ansambel Franceta Miheliča — 8.25 Sezamova ulica — 9.25 Smučarski poleti, prenos iz Planice — 12.00 Marija — 13.15 Poročila — Sin viharja — Športna poročila — Moda za vas — Poročila — Dunaj: Svetovno prvenstvo v umetnostnem drsanju, prenos, revija najboljših — Opatija 79, festival zabavnih melodij — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Osma ofenziva — 21.00 Razširjena družina, dokumentarna oddaja — 21.35 TV dnevnik — 21.50 Glasbeni album — 22.05 Športni pregled — 22.35 Nogomet: Hajduk — Partizan.

PONEDELJEK, 19. marca: 9.00 TV v šoli: Očistimo si čevlje, V planinah, Za prosti čas, Evolucija — 10.00 TV v šoli: Materinščina, Risanka, Fizika — 11.10 TV v šoli: Za najmlajše — 15.00 TV v šoli, ponovitev — 16.00 TV v šoli, ponovitev — 16.15 Kmetijska oddaja TV Novi Sad — 17.15 Poročila — 17.20 Vrtec na obisku: Ringa, ringa, raja — 17.35 Katastrofe, dokumentarna oddaja — 18.05 Gremo v gore, izobraževalna oddaja — 18.35 Obzornik — 18.45 Mlada za mlade — 19.15 Risanka — 19.20

Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Zgodba o kmetu Šimanu — 21.05 Kulturne diagonale — 21.45 Mozaik kratkega filma — 22.00 TV dnevnik.

TOREK, 20. marca: 8.45 TV v šoli: Moj dom, Ali ste vedeli, Za pesmijo, TV vrtec, Dnevnik 10 — 10.00 TV v šoli: Kemija, Risanka, Glasbeni pouk — 15.50 Šolska TV: Sodobno naselje, Vojno gospodarstvo, Onesnaževanje morja — 16.50 Poročila — 16.55 Pisani svet — 17.30 Obzornik — 17.40 Košarkarski finale za pokal Radivoje Korča, prenos — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Beg pred čem, dokumentarna oddaja — 20.45 Pota Poljske — 22.10 TV dnevnik — 22.25 Tinder Box, Vžigalnik.

SREDA, 21. marca: 9.00 TV v šoli: Andersenova pravljica, Zadarski arheološki muzej, Pogovor — 10.00 TV v šoli: Predšolska vzgoja, Risanka, Film — 17.25 Poročila — 17.30 Z besedo in sliko: Pestrna, II — 17.55 Severno-ameriški Indijanci, dokumentarna oddaja — 18.20 Ne prezrite! — 18.35 Obzornik — 18.45 Po poti slavne štirinajste, oddaja iz cikla: Čas, ki živi — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Film tedna: Igra z jabolkom — 21.35 TV dnevnik.

ČETRTEK, 22. marca: 8.55 TV v šoli: Matematika, Selitve ptic, Francoska pokrajina — 10.00 TV v šoli: Francoščina — 10.30 TV v šoli: Biologija, Risanka, Reportaža — 15.40 Šolska TV: Sodobno naselje, Vojno gospodarstvo, Onesnaževanje morja — 16.45 Poročila — 16.50 Krokodil Ham — 17.00 Človeštvo na oblasti, oddaja iz cikla: Pogled v prihodnost — 17.55 Televizija brez trebuha — 18.35 Obzornik — 18.45 Babičin vnuček — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Oči kritike — 20.40 Propagandna oddaja — 20.45 Sovetto, dokumentarna oddaja — 21.30 Glasbeni magazin — 22.10 TV dnevnik.

PETEK, 23. marca: 9.00 TV v šoli: Makedonščina, Od petka do petka, Veleblagovnica — 10.00 TV v šoli: Angleščina, Risanka, Zgodovina — 15.00 TV v šoli, ponovitev — 17.15 Poročila — 17.20 Doživljaji mačka Toša — 17.35 Dnevi z Gumbkom — 18.05 Slovenski rock: Jani Kovačič — 18.35 Obzornik — 18.45 Sociologija družine — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Kar bo, pa bo — 21.00 Šerif v New Yorku — 22.30 TV dnevnik — 22.45 625 — 23.05 Jazz na ekranu.

SOBOTA, 24. marca: 8.00 Poročila — 8.05 Krokodil Ham — 8.15 Z besedo in sliko — 8.30 Vrtec na obisku: Ringa, ringa, raja — 8.45 Babičin vnuček — 9.15 Pisani svet — 9.50 Dokumentarna oddaja — 10.20 625 — 10.50 Začetek štafete mladosti, prenos iz Raven na Koroškem — 12.10 Camilla — 13.20 Televizija brez trebuha — 15.05 Poročila — 15.10 Nogomet: Vojvodina — Velež — 17.00 Risanka — 17.10 Dr-

žavno košarkarsko prvenstvo: srečanje Bosna — Jugoplastika — 18.40 Naš kraj — 18.50 Očka, dragi očka — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Rubens — 20.55 Moda za vas — 21.00 Zavrtite mi „zastrto“ — 22.45 TV dnevnik.

TV Ljubljana 2. spored

NEDELJA 18. marca: 15.30 Nedeljsko popoldne — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Dokumentarna oddaja — 20.45 Včeraj, danes, jutri — 21.05 Film tedna.

PONEDELJEK, 19. marca: 17.10 TV dnevnik in madžarščini — 17.30 TV dnevnik — 17.45 Usoda nekega Čarlja — 18.00 Pravljica — 18.15 Živeti v družini — 18.45 Mladi za mlade — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Športna oddaja — 20.35 Aktualna oddaja — 21.05 Poročila — 21.15 Fest na TV.

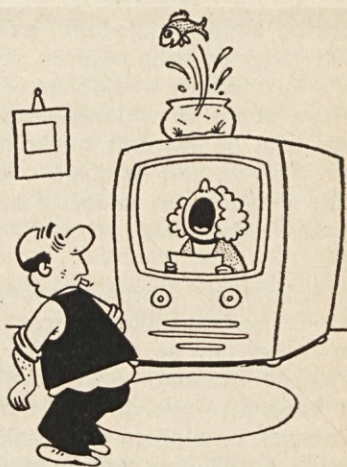
TOREK, 20. marca: 19.30 TV dnevnik — 20.00 Gledališčna predstava — 21.10 Včeraj, danes, jutri — 21.30 Znanost — 22.15 Zabavno-glasbena oddaja.

SREDA, 21. marca: 17.10 TV v madžarščini — 17.30 TV dnevnik — 17.45 Zlata nit — 18.15 Izobraževalna oddaja — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Športna sreda — 22.15 TV dnevnik — 22.30 Zabavno-glasbena oddaja.

ČETRTEK, 22. marca: 16.15 Košarkarski finale — 17.45 Svetilnik — 18.15 Po poteh samoupravljanja — 18.45 Peščena ura, kviz — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Kino oko — 23.00 Poročila.

PETEK, 23. marca: 17.10 TV dnevnik v madžarščini — 17.30 TV dnevnik — 17.45 Magnet — 18.15 Družbena tema — 18.45 Glasbena oddaja — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Kulturna oddaja — 21.00 Včeraj, danes, jutri — 21.20 Portret — 21.50 Zabavno-glasbena oddaja — 22.40 Glasbeni bienale.

SOBOTA, 24. marca: 18.55 Poročila — 19.00 Narodna glasba — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Glasbena oddaja — 21.00 Poročila — 21.10 Dokumentarna oddaja.

Za hajot je uradoval v izpraznjeni sobi tretjega razreda Rogarjev Bilej, sin številne delavske družine, čigar oče je bil kdaj za časa Šušnika socialist ali komunist; dekleta pa so zahajala v sobo drugega razreda, kjer je uradovala Čikejeva punca, hčerka srednjega obrtnika, bivšega socialdemokrata, nekaj krajevni opolnomočenec pa je dirigiral vso zadevo faliran semeniščnik, oziroma vnet pristaš kdajšnjih krščanskih socialistov in poznejše očetnjavske fronte rajnega Dollfuša.

Nekako so izbirali med prihajajočimi. Nekaterim so pripisali oznako „bindiš“ in nekaj dodatek kot „minus“. Iz Rebrja je bil eden, kateremu je bil Bilej napisal na karto svoje kartoteke „analfabet“. Čikejeva pa je označila pri Vojdovi Malki nekako tako, da „ni kerntner gesint“. Mnogih pa ni bilo.

Ko je bil Zdravko na vrsti, je začel Bilej pisati, v rubriko za materinski jezik pa je prepisal kratkoma raz listek, ki ga je imel v mapi poleg sebe: „bindiš“.

V fantovem srcu je kričalo. Polna usta je imel slin, ki jih ni utegnil sproti pogoltniti.

Uniformirani hajot-vodja je opazil fantovo razburjenost.

— V razrednici imajo gospod nadučitelj pri tebi „bindiš“ zapisano. Ko boš bolje znal nemško, se bo seveda prečrtalo.

— Jaz ne govorim bindiš!

Zdravko se je samemu sebi začudil, da je povedal tako glasno. Še drugi, v razredu čakajoči, so to morali slišati!

— Torej nemško? je izigral Bilej.

Zdaj je bil fant še v večji zagati.

Hajot-vodja pa je zakomandiral: abtreden!

Tisti večer, ko je pripovedoval o tem Zdravko doma, je babica tožila:

— Kaj vse bo še prišlo nad nas, ki smo dvajsetega leta glasovali za Jugoslavijo? Ampak svoje moramo držati. Sambognasvaruj, kam pa bo to prišlo, če bi vsi tako delali kot Logarjevi, Mikejevi in oni farški hokenkrajclar?

Temu je tudi deda pritrjeval. Zaradi vnuka pa je menil: Kako se more otrok zoperstavljaliti hitlerski oblasti, ko še odrasli klecnejo?

Tako je lepega dne začel gospod nadučitelj od učenca do učenca izpraševati, kako govorijo doma po družinah. Začel je pri stenski vrsti. Šolarji so vstajali in vsak je dejal: tajč! V srednji vrsti klopi pa je bilo že drugače. Nekateri so povedali, da bratje in sestre govore nemško, mati ali babica pa ne znata dobro.

Še bolj različne pa so bile izjave otrok v okenski vrsti. V tej je sedel Zdravko.

V začetku je bil Žogarjev Stanko in se je izmazel: vedno bolj tajč! Zdravko je prebledel. Niti slišal ni, kako se je Stanko zlagal.

Kaj naj pa jaz? Kako naj pa jaz rečem? Mama in babica zahtevata, da se ne smem lagati.

Že je Rbančev Franči pred Zdravkom na vrsti. Tega pa je čul, kako se je zlagal, ko je izjavil, da z bratom in s starši tajč govori.

Visoki mož s svetlimi očali je že pred Zdravkom.

Fant plane pokonci:

— Deda znajo nemško, ker so bili že v prvi svetovni vojni pri obalskem topništvo v daljni Dalmaciji.

Dosti je.

Spraševanje gre mimo prestrašenega fanta.

Kdaj sede, niti ne čuti.

Za Zdravkom se lažejo otroci naprej. Zdaj jih je že poznal, ki so bili od vseh strani širne tržanske okolice.

Zakaj jih potem toliko slovensko zna? se je kregalo nekaj v Zdravkovem srcu? In — ali jim gospod nadučitelj sploh verjamejo? Ali poznajo vse hiše, od koder ti šolarji prihajajo? Ne bi verjel? V našem Sosednju jih gotovo še ni bilo. In če že, najbrž samo pri Vozarju! Zakaj hočejo to vedeti? Vedno nekaj vrtajo? Kdo hodi še v cerkev? Kdo hodi k veronauku? Kako govorimo na šolski poti?

Zdaj mu je padlo v glavo: Deda se je zadnjič ponoči norčeval iz babičnega tarnanja, češ kaj bo, kaj bo, ker pridig domačega župnika ne razume več, nobene tiskane slovenske besede ne dobiva več, niti v trgovini ne zna več kupovati, ker ne sme po svoje povedati.

— Kar roko visoko dvigaj, pa se ti bodo vrata odpirala, namesto petja pa lahko žvižgaš vse slovenske melodije, v cerkvi pa tiho žebraj, Bog te bo že razumel; Hitler pa ima itak svojega boga, ki ga je poslal na svet in bo ga tudi kmalu k sebi vzela, če bodo Rusi še kaj od njega pustili!

(Dalje prihodnjič)

Pisma bralcev

DAN ŽENA

Dan žená je pri Slovencih 8. marca, vendar borba za enakopravnost je vsak dan. Cilj emancipacije vendar ni v tem, da bi imeli moški enake naloge kot ženske — temveč da dobijo ženske za enako delo kot moški tudi enako plačo, da ima človek ne glede na spol iste možnosti v poklicu in tudi v politiki. Kakor dolgo bo človeštvo živelo, bodo ženske rodile otroke in bo vzgoja predvsem malih otrok zadeva mater. Tiste zastopnice žensk, ki odklanjajo to nalogo, hočejo izliti z vodo tudi otroka.

Seveda ženske — matere niso vedno deležne zadostnega priznanja za to važno nalogo. Mogoče je tudi gmotna plača večkrat prenizka, vendar vzgoja otrok je lepa in važna naloga.

Enako kot so se svojčas borili samo moški za obstoj družine in naroda, tako se naj borijo ženske za pravico vzgoje otroka.

Vendar pa ta naloga ne preneha v domači hiši — temveč naj seže v javno življenje. Ker odločajo o usodi doraščajočih otrok samo moški — politikarji, se godi ženam velika krivica. Ženske se naj ne borijo za navidezne pravice, kot npr. da jim nobeden ne odreka nositi dolge hlače, iti same v gostilno ali kaditi cigarete v javnosti — to je v srednji Evropi že več kot eno generacijo običajno — četudi je kajenje predvsem za noseče in doječe matere škodljivo in je neprimerno, če vzgojiteljice zastrupljajo zrak v otroški sobi.

Kakor dolgo bodo morale obstajati organizacije žen, ki se borijo za enakopravnost žená — tako dolgo ne bo enakopravnosti žená — če je tudi v Avstriji predsednica ene takšne organizacije celo minister.

Ko bo ustavno določeno, da pripada ženskam enako število sedežev v javni upravi — v občini, v deželnem zboru in v parlamentu — šele tedaj bo mogoča enakopravnost. Prej ko slej odločajo o pravicah žensk moški in to ne samo v Iranu, temveč tudi pri nas v Evropi.

Mi koroški Slovenci moramo podpreti boj za enakopravnost ženske — ker tem se godi enako kot nam. Na videz smo enakopravni — kot ženske — vendar pri važnih odločitvah pa stojimo ob strani.

Polovica ali celo več sedežev v deželnem zboru pripada ženskemu spolu in vsaj en moški in en ženski mandat tudi koroškim Slovencem.

Volitve naj samo odločijo, kdo naj zasede tako odgovorno mesto. Da je demokracija — enakopravnost dosegljiva predvsem po mirni poti, dokazujejo dogodki v Iranu. Tudi ženske so bile za revolucijo — revolucija je bila in je celo krvava — a ženske so izgubile še dosedanje pravice.

Ne ženske — temveč moški politikarji naj zakrijejo obraz s pajčolanom — ne da bi zakrili lepote, temveč lažni obraz — češ da zastopajo enakopravnost.

Fridko

OBČINSKE VOLITVE

Dragi rojaki! Volitve so pred durmi. Postavite se moške in fantje, matere, žene, dekleta! Bodite trdni kot skala! Ne pozabite, kako je trpel naš narod pod nemškim rajhom, ko so nas gonili na apel in ste morali peti v tujem jeziku. Lačni, utrjeni otroci so sklepali roke in prosili mamice za borni kruhek, ko ga same niso imele. Kako jim je krvavelo srce!

Tudi ne pozabite, dragi starši, učiti otroke naš materin jezik. Naj si vzamejo za vzgled našega nepozabnega gospoda dr. Tischlerja, ki je vse življenje posvetil našemu

Rebrca: delavci so dokončno izgubili službe Večinske stranke so docela odpovedale

(Nadaljevanje s 1. strani)

jo je treba poravnati, še manjša, možnost za vstop koroških interesov bi bila boljša.

Akoravno se konkurz tovarne celuloze v Rebrci že precej časa ni dal izključiti, ni bilo ničesar stor-

jenega za prebivalstvo, ki je prizadeto sedaj tem bolj.

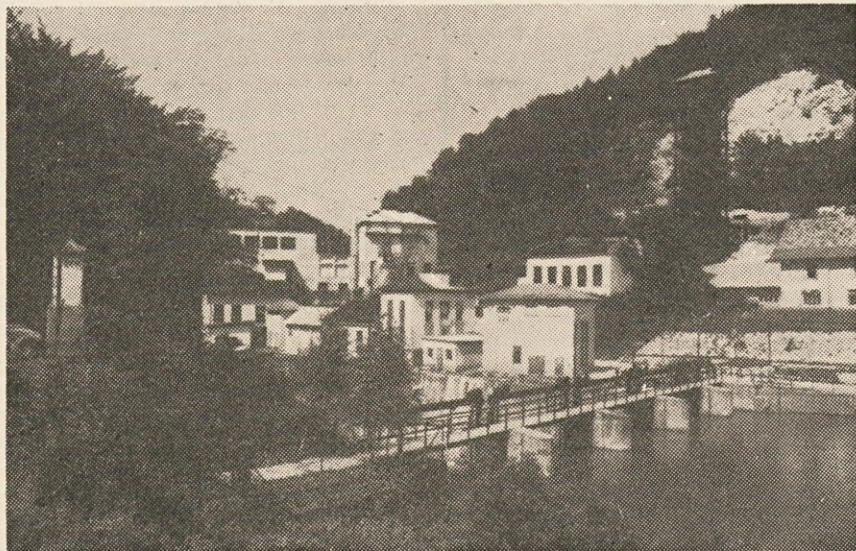
Pod črto se da povedati: večinske stranke, predvsem pa SPÖ, niso bile zmožne, v tej dolgi dobi, odkar je tovarna v Rebrci zadnjič obratovala, uspeti s kakršnokoli

rešitvijo. Ni prišlo do odkupa tovarne, ni bilo ustvarjenega nobenega nadomestnega delovnega mesta. Podržavljena industrija z državnim tajnikom Nußbaumerjem je sicer nekaj časa proučevala možnost naselitve kakšnega finalnega obrata podržavljene industrije v to področje, zgodilo se ni nič. Pa tudi kratko- in srednjeročno na obzorju ni videti nobenih znamenj, ki bi kazala na to, da bo južna Koroška le postala sedež podržavljene obrata. Pa tudi drugih podjetij ni uspelo spraviti na južno Koroško. Za kako neumne skuša prodajati svoje bralce ravno koroško socialistično glasilo, se je pokazalo v sredo, ko so časopisi objavili vest v odpustitvi vseh rebrških delojemalcev. Kärntner Tageszeitung je to vest objavila sicer na prvi strani spodaj, vendar kot „aufmacher“ je z dvakrat tako velikimi črkami prinesla poročilo, da strokovnjaki koncerna General motors proučujejo možnost naselitve

filiale GM na Koroškem. Pokazalo se je, da gre socialističnemu organu manj za (kruta) dejstva, temveč bolj za projekte, ki še visijo v zraku. Kajti za General motors Koroška ni edini interesent, ki hoče imeti na svojih tleh to podružnico. Ves ta projekt je treba namreč šele preračunati po infrastrukturi v najširšem pomenu besede.

Se druga zakonitost: ko so se na nebu kazali žarki upanja za Rebrco, so časopisi na veliko pisali o usodi tovarne. Sedaj, ko so odpustitve izrečene, pišejo precej manj.

Namesto da bi pomagala Rebrci, je vladajoča socialistična stranka na eni od zadnjih klavzur sklenila, da bodo ob Donavi zgradili docela novo in veliko tovarno celulozo. Le-ta bo imela takšno kapaciteto, da še ne vedo, kje bi se tiste celuloze potem znebili. Ta projekt bo stal milijardo šilingov, poleg podržavljenih zveznih gozdov se bodo udeležili še drugi koncerni tega projekta. Pridemo vsekakor do zaključka, da večinske stranke, — kljub temu, da imajo toliko vpliva — niso bile zmožne (ali niso hotele) za južno Koroško ustvariti tistih pogojev, ki bi garantirali enakopravnost tam, kjer jo človek najbolj čuti: na delovnem mestu. Avstrijska brezposelnost znaša pičla dva procenta, koroška brezposelnost znaša 4 odstotke, tista na juž-

Gradiščanski Hrvati še vedno nimajo radijskih oddaj v materinem jeziku: dokler so Dunaj, Nižja Avstrija in Gradiščanska imeli skupni val, je bil izgovor, da ostalim deželam kaj takega ni prisoditi. Sedaj imajo lastni val, hrvatskih oddaj pa še vedno ni. Zato plakati.

OBJAVA:

Zveza slovenskih žená in Klub mladje sta ustanovila koordinacijski odbor za organizacijo letovanja otrok.

Tozadevne prijave naslovite v bodoče: Klub mladje, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, tel.: 0 42 22 - 72 5 65 - 28 (Kattnig) ali: Zveza slovenskih žená, Spittalgasse 12, 9020 Celovec, tel.: 0 42 22 - 85 2 35.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt. — Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave 72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22207. Naročnina znaša letno: za tuzemstvo 150.— šil., za Jugoslavijo 200.— din za ostalo inozemstvo 250.— šil. (po zračni pošti 500.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev — Odgovorni urednik: Nužej Tolmajer, Verovce štev. 2. 9065 Žrelec. — Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.

narodu. Trpel, žrtvoval se je in je sam okusil ponižanje slovenskega naroda. Naj ne bo zastoj toliko gorja in krvoprelitja, zatorej bodimo korajžni in stopimo veselega srca na volišče in na svidenje!

Kotmirški pevec

Za pošteno politiko

in druge samostojne liste

NAROČILNICA

Naročam letni abonma za „Naš tednik“, za ceno 150.— šil. (200.— din)

Ime: _____

Naslov: _____

Datum _____

Podpis _____

Naročniki „Našega tednika“ naj pošljejo naročilnico na naslov: Viktringer Ring 26, A-9020 Klagenfurt/Celovec. Naročniki iz Jugoslavije naj uporabijo naslov: ADIT-DSZ, 61000 Ljubljana, Gradišče 10.

nem Koroškem (predvsem velikovski okraj) 8 procentov. V območju Železne Kaple znaša brezposelnost kljub Rebrci 12 procentov. Če sedaj še tovarne celuloze ne bo, obstaja nevarnost, da bo Železna Kapla, ki je ravno v zadnjem času na področju turizma napravila prve korake, postala mrtva dolina.

Še eno veliko vprašanje je odprto: kakšna je bila in je vloga šefa obratnega sveta, deželnega poslanca in župana Josefa Lubasa? Skoraj pregovor je postal izrek, da bo tovarna v Rebrci tako dolgo obstajala, dokler se bo zanjo zavzemal Lubas. „Karavanški medved“, kakor ga ljubeznivo imenujejo, je po svojih funkcijah eden najvplivnejših socialističnih politikov na Koroškem. Za seboj ima predvsem tudi socialistice velikovškega okraja, kjer je okrajni predsednik SPÖ. Kako je prišlo do tega, da Lubasova beseda danes ne zaleže več? Lubas, ki velja kot prijatelj in somišljenik bivšega deželnega glavarja Sime, je bil po Wagnerjevemu prevzemu oblasti tako močan, da mu nihče ni mogel do živega. Drži sicer, da Lubas ni pri najboljšem zdravju. Toda kako je moglo priti do tega, da Lubas kandidira samo še za županovo mesto? Na kandidatni listi za deželni zbor ga ni več, tudi mesto okrajnega predsednika stranke bo moral oddati. Seveda tudi funkcijo kot kurator Hypo-banke. Kdo vodi režiijo pri zmanjšanju Lubasove oblasti in Lubasovega vpliva?